

Oznámení č.	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	Soudní dvůr	
	SOUDNÍ DVŮR	
2004/C 284/01	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 30. září 2004 ve věci C-275/02 (žádost Verwaltungsgericht Stuttgart o rozhodnutí o předběžné otázce): Engin Ayaz proti Land Baden-Württemberg (Přidružení EHS-Turecko — Volný pohyb pracovníků — První pododstavec článku 7 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 — Rozsah osobní působnosti — Pojem rodinného příslušníka tureckého pracovníka působícího na řádném trhu pracovních sil v členském státě — Nevlastní syn takového pracovníka)	1
2004/C 284/02	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 23. září 2004 ve věci C-280/02: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/271/EHS — Čištění městských odpadních vod — Čl. 5 odst. 1 a 2 a příloha II — Nevymezení citlivých oblastí — Pojem „eutrofizace“ — Nezavedení čištění vypouštění do citlivých oblastí podle přísnějších požadavků)	1
2004/C 284/03	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. září 2004 ve věci C-297/02: Italská republika proti Komisi Evropských společenství (EZOZF — Účetní audit — Veřejné skladování alkoholu — Podpory na výrobu olivového oleje — Finanční období let 1997, 1998 a 1999 — Rozhodnutí 2002/523/ES)	2
2004/C 284/04	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 23. září 2004 ve věci C-414/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předložená Verwaltungsgerichtshof): Spedition Ulustrans, Uluslararasi Nakliyat ve. Tic. A.S. Istanbul proti Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (Celní kodex Společenství — Článek 202 — Vznik celního dluhu — Protiprávní vstup na celní území Společenství — Pojem dlužníka takového dluhu — Odpovědnost zaměstnavatele za dluh zaměstnance, jenž se dopustil protiprávního jednání při plnění celních povinností)	2

2004/C 284/05	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. září 2004 ve věci C-19/03 (žádost Landgericht München o rozhodnutí o předběžné otázce), Verbraucher-Zentrale Hamburg eV proti O2 (Germany) GmbH & Co. OHG (Hospodářská a měnová politika — Nařízení (ES) č. 1103/97 — Zavedení eura — Přepočítání mezi národními měnovými jednotkami a jednotkou euro — Zaokrouhlování peněžních částek, které mají být zaplacený či vyúčtovány, po použití přepočtu — Smlouva uzavřená v odvětví telekomunikací — Pojem „peněžních částek, které mají být zaplacený či vyúčtovány“ — Minutová tarifikace telefonních hovorů) 3	3
2004/C 284/06	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 23. září 2004 ve věci C-107/03 P: Procter & Gamble Company a Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Prostorový tvar kusu mýdla — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Rozlišovací způsobilost) 3	3
2004/C 284/07	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 23. září 2004 ve věci C-150/03 P: Chantal Hectors a Evropský parlament (Opravný prostředek — Úředníci — Dočasní zaměstnanci při politických skupinách v Evropském parlamentu — Přijímání — Odmítnutí žádosti — Odůvodnění — Požadavek zvláštního odůvodnění) 4	4
2004/C 284/08	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 30. září 2004 ve věci C-319/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce tribunal administratif de Paris): Serge Briheche proti Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Éducation nationale a Ministre de la Justice (Sociální politika — Rovné zacházení s muži a ženami — Článek 141 odst. 4 ES — Směrnice 76/207/EHS — Podmínky přístupu k zaměstnáním ve veřejném sektoru — Ustanovení vztahující nepoužitelnost věkových hranic pro přístup k takovým zaměstnáním pouze na znovu neprovdané vdovy) 4	4
2004/C 284/09	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 30. září 2004 ve věci C-359/03: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 90/270/EHS — Ochrana pracovníků — Práce se zobrazovacími jednotkami — Minimální požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví — Neprovedení) 5	5
2004/C 284/10	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 30. září 2004 ve věci C-417/03: Komise Evropských společenství proti Belgickému království (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/18/ES — Záměrné uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí — Neprovedení ve stanovené lhůtě) 5	5
2004/C 284/11	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 30. září 2004 ve věci C-481/03: Komise Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/12/ES a 2001/13/ES — Železnice Společenství — Rozvoj — Srovnatelné, jednotné a nediskriminační podmínky přístupu k železniční infrastruktuře — Licence pro železniční podniky — Společná právní úprava — Neprovedení ve stanovené lhůtě) 6	6
2004/C 284/12	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 30. září 2004 ve věci C-496/03: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/59/ES — Neprovedení směrnice) 6	6
2004/C 284/13	Věc C-357/04 P: Opravný prostředek podaný dne 17. srpna 2004 Antoniem Andolfim proti usnesení vydanému dne 27. května 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-379/02 mezi Antoniem Andolfim a Komisí Evropských společenství 6	6

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2004/C 284/14	Věc C-363/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Symvoulio tis Epikrateias, Epitropi anastolon (Řecko) ze dne 30. července 2004 ve věci Michaniki A.E. proti Ypourgos Perival-lontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon za podpory Syndesmos Technikon Etaireion Anoteron Taxeon a Enkleidis A.T.E.	7
2004/C 284/15	Věc C-364/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Symvoulio tis Epikrateias, Epitropi anastolon (Řecko) ze dne 30. července 2004 ve věci Michaniki A.E. proti Ypourgos Perival-lontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon za podpory Syndesmos Technikon Etaireion Anoteron Taxeon	7
2004/C 284/16	Věc C-365/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Symvoulio tis Epikrateias, Epitropi anastolon (Řecko) ze dne 30. července 2004 ve věci Tholos Anonimi Techniki Touristiki Emporiki Pliroforiki Viomichaniki Etaireia, Tholos A.E. proti Ypourgos Perival-lontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon za podpory Syndesmos Technikon Etaireion Anoteron Taxeon a Thessaliki Anonimi Techniki Etaireia (Thessaliki ATE)	8
2004/C 284/17	Věc C-367/04 P: Opravný prostředek podaný Deutsche Post AG a DHL Express (Italy) S.r.l. (dříve DHL International S.r.l.) dne 24. srpna 2004 (fax ze dne 20. srpna 2004) proti usnesení vydanému dne 27. května 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým rozšířeným senátem) ve věci T-358/02, Deutsche Post AG a DHL International S.r.l. v. Komise Evropských společenství, podporovaná Italskou republikou a Poste Italiane SpA	8
2004/C 284/18	Věc C-388/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) ze dne 24. srpna 2004 ve věci The Queen (království) k žalobě South Western Fish Producers' Organisation Ltd a další proti Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs	9
2004/C 284/19	Věc C-403/04P P: Opravný prostředek podaný dne 22. září 2004 Sumitomo Metal Industries Ltd proti rozsudku vydanému dne 8. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve spojených věcech T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00 mezi JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp., Sumitomo Metal Industries Ltd a Komisí Evropských společenství	9
2004/C 284/20	Věc C-405/04P: Opravný prostředek podaný dne 22. září 2004 Nippon Steel Corp. proti rozsudku vydanému dne 8. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve spojených věcech T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00 mezi JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp., Sumitomo Metal Industries Ltd a Komisí Evropských společenství	10
2004/C 284/21	Věc C-406/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem tribunal du travail de Bruxelles (17. senátu) ze dne 8. září 2004 ve věci Gérald De Cuyper proti Office national de l'emploi	11
2004/C 284/22	Věc C-415/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem de Hoge Raad der Neder-landen ze dne 24. září 2004 ve věci Staatssecretaris van Financien proti Stichting Kinderopvang Enschede	11
2004/C 284/23	Věc C-419/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem cour d'appel de Poitiers (druhého občanskoprávního senátu) ze dne 21. září 2004 ve věci Conseil général de la Vienne proti Directeur général des douanes et droits indirects	11
2004/C 284/24	Věc C-420/04P: Opravný prostředek podaný 29. září 2004 Georgiossem Gouvrasem proti rozsudku vydanému dne 15. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (třetím senátem) ve spojených věcech T-180/02 a T-113/03 mezi G. Gouvrasem a Komisí Evropských společenství	12

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2004/C 284/25	Věc C-422/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesverwaltungsgericht ze dne 7. července 2004 ve věci ISIS Multimedia Net GmbH & Co. KG proti Spolkové republice Německo	13
2004/C 284/26	Věc C-429/04: Žaloba podaná dne 30. září 2004 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království	13
2004/C 284/27	Výmaz věci C- 362/03	13
	SOU D PRVNÍHO STUPNĚ	
2004/C 284/28	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. září 2004 ve věci T-156/94, Siderúrgica Aristrain Madrid SL proti Komisi Evropských společenství (Smlouva o ESUO — Hospodářská soutěž — Dohody a jednání ve vzájemné shodě — Evropská výroba trámů — Přičitatelnost protiprávního jednání — Pokuta — Opravný prostředek — Vrácení věci Soudu)	14
2004/C 284/29	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2004 ve věci T-274/01, Valmont Nederland BV proti Komisi Evropských společenství (Státní podpora — Pojem — Zvýhodnění — Kupní cena pozemku — Financování parkoviště)	14
2004/C 284/30	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 21. září 2004 ve věci T-104/02, Société française de transports Gondrand Frères SA proti Komisi Evropských společenství (Vrácení dovozního cla — Čl. 1 odst. 3 nařízení (ES) č. 3319/94 — Pojem „zvláštní situace“ ve smyslu článku 905 nařízení (EHS) č. 2454/93 — Antidumpingové clo postihující dovoz roztoku urea-amonium nitrátu pocházejícího z Polska — Přímá fakturace dovozce)	15
2004/C 284/31	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. září 2004 ve věci T-290/02, Associazione Consorzi Tessili (Ascontex) proti Komisi Evropských společenství (Evropský fond pro regionální rozvoj — Iniciativa Společenství pro malé a střední podniky — Organizace kontrakčních veletrhů „IBEX“ — Zrušení a žádost o navrácení finanční pomoci — Nařízení (EHS) č. 4253/88 — Článek 24 — Žaloba na neplatnost)	15
2004/C 284/32	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 21. září 2004 ve věci T-325/02, Michel Soubies proti Komisi Evropských společenství (Úředníci — Opětovné zařazení úředníka v platové třídě A3 jako poradce ad personam — Restrukturalizace Generálního sekretariátu — Soulad mezi platovou třídou a pracovním místem)	16
2004/C 284/33	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2004 ve věci T-342/02, Metro-Goldwyn-Mayer Lion Corp. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Rozsah povinnosti průzkumu — Převod na přihlášku národní ochranné známky — Článek 58 nařízení (ES) č. 40/94)	16
2004/C 284/34	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. září 2004 ve věci T-183/03, Applied Molecular Evolution Inc. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka APPLIED MOLECULAR EVOLUTION — Absolutní důvody zamítnutí — Čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94 — Popisné označení)	16
2004/C 284/35	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. září 2004 ve věci T-254/03, José Manuel López Cejudo proti Komisi Evropských společenství (Úředníci — Příspěvek na životní podmínky — Ubytování — Články 5 a 10 přílohy X služebního řádu)	17

2004/C 284/36	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 10. května 2004 ve věci T-391/02, Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speisereste-Verwertung eV, Josef Kloh proti Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie (Žaloba na neplatnost — Nařízení (ES) č. 1774/2002 — Hygienická pravidla pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu — Zjevná nepřipustnost)	17
2004/C 284/37	Věc T-287/04: Žaloba podaná dne 13. července 2004 Lorte, Sociedad Limitada, Oleo Unión, Federación Empresarial de Organizaciones de Productores de Aceite de Oliva a Unaproliva, Unión de organizaciones de productores de Aceite de Oliva proti Radě Evropské unie	17
2004/C 284/38	Věc T-299/04: Žaloba podaná dne 7. července 2004 Abdelghanim Selmanim proti Radě Evropské unie a Komisi Evropských společenství	18
2004/C 284/39	Věc T-330/04: Žaloba podaná dne 9. srpna 2004 Jörgem-Michaelem Fetzerem proti Evropskému parlamentu	19
2004/C 284/40	Věc T-331/04: Žaloba podaná dne 11. srpna 2004 Stephenem Storkem proti Komisi Evropských společenství	20
2004/C 284/41	Věc T-332/04: Žaloba podaná dne 6. srpna 2004 SEBIRAN, S.L. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM)	20
2004/C 284/42	Věc T-341/04: Žaloba podaná dne 13. srpna 2004 DATAC AG proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	21
2004/C 284/43	Věc T-357/04: Žaloba podaná dne 31. srpna 2004 Margueritou Chetcuti proti Komisi Evropských společenství	21
2004/C 284/44	Věc T-358/04: Žaloba podaná dne 30. srpna 2004 Georg Neumann GmbH, Berlin proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	22
2004/C 284/45	Věc T-359/04: Žaloba podaná dne 30. srpna 2004 The British Aggregates Association Limited, Healy Bros. Limited a DK Trotter & Sons Limited proti Komisi Evropských společenství	22
2004/C 284/46	Věc T-363/04: Žaloba podaná dne 31. srpna 2004 Koipe Corporación, S.L. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM)	23
2004/C 284/47	Věc T-365/04: Žaloba podaná dne 10. září 2004 Dominique Cantoniem proti Radě Evropské unie a Komisi Evropských společenství	24
2004/C 284/48	Věc T-367/04: Žaloba podaná dne 15. září 2004 Gibtelecom Limited proti Komisi Evropských společenství	24
2004/C 284/49	Věc T-373/04: Žaloba podaná dne 12. září 2004 Ericem Mathiasem Friesem Guggenheimem proti Evropskému středisku pro rozvoj odborného vzdělávání (CEDEFOP)	25
2004/C 284/50	Věc T-374/04: Žaloba podaná dne 20. září 2004 Spolkovou republikou Německo proti Komisi Evropských společenství	25
2004/C 284/51	Věc T-376/04: Žaloba podaná dne 17. září 2004 Polyelectrolyte Producers Group proti Radě Evropské unie a Komisi Evropských společenství	26
2004/C 284/52	Věc T-377/04: Žaloba podaná dne 16. září 2004 Bartem Nijsemem proti Účetnímu dvoru Evropských společenství	26

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2004/C 284/53	Věc T-379/04: Žaloba podaná dne 17. září 2004 J. proti Komisi Evropských společenství	27
2004/C 284/54	Věc T-385/04: Žaloba podaná dne 20. září 2004 Gregoriem Valerem Jordanou proti Komisi Evropských společenství	27
2004/C 284/55	Věc T-386/04: Žaloba podaná dne 27. září 2004 Eridania Sadam S.p.A. a dalšími proti Komisi Evropských společenství	28
2004/C 284/56	Věc T-388/04: Žaloba podaná dne 28. září 2004 Habibem Kachakil Amarem proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM)	29
2004/C 284/57	Věc T-392/04: Žaloba podaná dne 24. září 2004 Salvatorem Gagliardim proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	29
2004/C 284/58	Výmaz věci T-224/02	30
2004/C 284/59	Výmaz věci T- 306/02	30
<hr/>		
II <i>Přípravné akty</i>		
.....		
<hr/>		
III <i>Oznámení</i>		
2004/C 284/60	Poslední publikace Soudního dvora v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 273, 6.11.2004	31

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 30. září 2004

ve věci C-275/02 (žádost Verwaltungsgericht Stuttgart o rozhodnutí o předběžné otázce): Engin Ayaz proti Land Baden-Württemberg ⁽¹⁾

(Přidružení EHS-Turecko — Volný pohyb pracovníků — První pododstavec článku 7 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 — Rozsah osobní působnosti — Pojem rodinného příslušníka tureckého pracovníka působícího na řádném trhu pracovních sil v členském státě — Nevlastní syn takového pracovníka)

(2004/C 284/01)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-275/02, jejímž předmětem je žádost na základě článku 234 ES o rozhodnutí o předběžné otázce, předložená Verwaltungsgericht Stuttgart (Německo) rozhodnutím ze dne 11. července 2002, které došlo Soudnímu dvoru dne 26. července 2002, v řízení Engin Ayaz proti Land Baden-Württemberg, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen (zpravodaj) a F. Macken, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 30. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

První pododstavec článku 7 rozhodnutí č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení přijatého Radou přidružení, která byla zřízena dohodou o přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, musí být vykládán v tom smyslu, že nevlastní syn tureckého pracovníka, který působí na řádném trhu pracovních sil v členském státě, mladší 21 let nebo závislý na takovém pracovníkovi, je rodinným příslušníkem tohoto pracovníka ve smyslu tohoto ustanovení a přísluší mu práva, která pro něj vyplývají z tohoto rozhodnutí,

jakmile získá řádné povolení následovat zmíněného pracovníka v hostitelském členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 261, 26.10.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 23. září 2004

ve věci C-280/02: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/271/EHS — Čištění městských odpadních vod — Čl. 5 odst. 1 a 2 a příloha II — Nevymezení citlivých oblastí — Pojem „eutrofizace“ — Nezavedení čištění vypouštění do citlivých oblastí podle přísnějších požadavků)

(2004/C 284/02)

(Jednací jazyk: francouzština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-280/02, Komise Evropských společenství (zmocněnci: M. Nolin, poté G. Valero Jordana a F. Simonetti) proti Francouzské republice (zmocněnci: G. de Bergues, D. Petrasch a E. Puisais), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti podle článku 226 ES, podaná dne 30. července 2002, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda, J.-P. Puissechet a R. Schintgen, F. Macken (zpravodaj) a N. Colneric, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 23. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Francouzská republika tím, že:

— nevymezila jako oblasti citlivé z důvodu eutrofizace záliv Seiny, Seínu pod jejím soutokem s Andelle, pobřežní vody Artois-Picardie, záliv Vilaine, uzavřený záliv Lorient, ústí Elornu, záliv Douarnenez, záliv Concarneau, záliv Morbihan, Vistru pod Nîmes, jakož i rybník Thau a

— nezavedla čištění městských odpadních vod pocházejících z aglomerací, jichž se týká dopis francouzských úřadů ze dne 12. prosince 2000 – kromě Vichy, Aix-en-Provence, Mâcon, Créhange, Saint-Avoid, Bailleul, Aurillac, Montauban, Châtillon-sur-Seine a Gray – a z aglomerace Montpellier, jakož i městských odpadních vod pocházejících z aglomerací s populačním ekvivalentem vyšším než 10 000 PE v zálivu Seiny, Seině pod jejím soutokem s Andelle, pobřežních vodách Artois-Picardie, zálivu Vilaine, uzavřeném zálivu Lorient, ústí Elornu, zálivu Douarnenez, zálivu Concarneau, golfu Morbihan, Vistře pod Nîmes, jakož i rybníku Thau podle přísnějších požadavků,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 5 odst. 1 a 2 a z přílohy II směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod.

2) Ve zbyvajících částech se žaloba zamítá.

3) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 219, 14. 9. 2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 23. září 2004

ve věci C-297/02: Italská republika proti Komisi Evropských společenství (¹)

(EZOZF — Účetní audit — Veřejné skladování alkoholu — Podpory na výrobu olivového oleje — Finanční období let 1997, 1998 a 1999 — Rozhodnutí 2002/523/ES)

(2004/C 284/03)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-297/02, Italská republika (zmocněnec: I. M. Braguglia, ve spolupráci s M. Fiorillim) proti Komisi Evropských společenství (zmocněnec: A. Aresu), jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 230 ES podaná dne 21. srpna 2002, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, úřadující předseda třetího senátu, R. Schintgen a N. Colneric (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 23. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Žaloba se zamítá.

2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 247, 12.10.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 23. září 2004

ve věci C-414/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předložená Verwaltungsgerichtshof): Spedition Ulustrans, Uluslararasi Nakliyat ve. Tic. A.S. Istanbul proti Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (¹)

(Celní kodex Společenství — Článek 202 — Vznik celního dluhu — Protiprávní vstup na celní území Společenství — Pojem dlužníka takového dluhu — Odpovědnost zaměstnavatele za dluh zaměstnance, jenž se dopustil protiprávního jednání při plnění celních povinností)

(2004/C 284/04)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-414/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, předložená Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) rozhodnutím ze dne 6. listopadu 2002 došlým dne 19. listopadu 2002 v řízení: Spedition Ulustrans, Uluslararasi Nakliyat ve. Tic. A.S. Istanbul proti Finanzlandesdirektion für Oberösterreich, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení: C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann, J.-P. Puissochet (zpravodaj), R. Schintgen a F. Macken, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal rozsudek, jehož výrok je následující:

Čl. 202 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, je třeba vykládat tak, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, jako je čl. 79 odst. 2 Zollrechts-Durchführungsgesetz (zákon, kterým se provádí celní právo), která v případě protiprávního vstupu zboží podléhajícího dovoznímu dluhu na celní území Společenství činí ze zaměstnavatele spoludlužníka celního dluhu zaměstnance, jenž uskutečnil tento vstup při plnění úkolů, které mu jsou svěřeny jeho zaměstnavatelem, s tou výhradou, že tato právní úprava vyžaduje, aby se zaměstnavatel zúčastnil vstupu zboží a byl si nebo si měl být vědom toho, že je tento vstup protiprávní.

(¹) Úř. věst. C 19, 25.1.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 14. září 2004

ve věci C-19/03 (žádost Landgericht München o rozhodnutí o předběžné otázce), Verbraucher-Zentrale Hamburg eV proti O2 (Germany) GmbH & Co. OHG ⁽¹⁾

(Hospodářská a měnová politika — Nařízení (ES) č. 1103/97 — Zavedení eura — Přepočet mezi národními měnovými jednotkami a jednotkou euro — Zaokrouhlování peněžních částek, které mají být zaplacený či vyúčtovány, po použití přepočtu — Smlouva uzavřená v odvětví telekomunikací — Pojem „peněžních částek, které mají být zaplacený či vyúčtovány“ — Minutová tarifkace telefonních hovorů)

(2004/C 284/05)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci 19/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná Landgericht München I (Německo) rozhodnutím ze dne 17. prosince 2002 zapsaným do rejstříku Soudního dvora dne 20. ledna 2003 v řízení Verbraucher-Zentrale Hamburg eV proti O2 (Germany) GmbH & Co. OHG, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissechet (zpravodaj) a J. N. Cunha Rodrigues, předsedové senátů, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric a S. von Bahr, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 14. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Tarif, jakým je cena za minutu hovoru, která je předmětem sporu v původním řízení, nepředstavuje peněžní částku, která má být zaplacená či vyúčtována, ve smyslu první věty článku 5 nařízení Rady (ES) č. 1103/97 ze dne 17. června 1997 o některých ustanoveních týkajících se zavedení eura, a není jej tudíž třeba ve všech případech zaokrouhlovat na nejbližší cent. Skutečnost, že se tarif určuje jako určitý násobek jednotky, která slouží jako základ pro výpočet konečné částky k fakturaci, nebo že uvedený tarif představuje pro spotřebitele určující prvek ceny zboží nebo služeb, je pro toto posouzení bezvýznamná.

2) Nařízení č. 1103/97 musí být vykládáno tak, že nebrání tomu, aby částky jiné než částky, které mají být zaplacený nebo vyúčtovány, byly zaokrouhleny na nejbližší cent, za předpokladu, že tato zaokrouhlovací praxe respektuje zásadu trvání smluv zaručenou článkem 3 tohoto nařízení a cíl neutrality přechodu na euro sledo-

vany uvedeným nařízením, tedy že touto zaokrouhlovací praxí nebyly dotčeny smluvní závazky, které na sebe vzaly hospodářské subjekty, včetně spotřebitelů, a že nemá reálný dopad na cenu, která má být ve skutečnosti zaplacená.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 70, 22.3.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 23. září 2004

ve věci C-107/03 P: Procter & Gamble Company a Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ⁽¹⁾

(Opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Prostorový tvar kusu mýdla — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Rozlišovací způsobilost)

(2004/C 284/06)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-107/03 P, jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 56 Statutu Soudního dvora, podaný dne 27. února 2003: Procter & Gamble Company, se sídlem v Cincinnati (Spojené státy americké) (advokát: T. van Innis), přičemž druhým účastníkem řízení je: Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: O. Montalto a I. de Medrano Caballero), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann, J.-P. Puissechet, J. N. Cunha Rodrigues a F. Macken (zpravodaj), soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 23. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Opravný prostředek se zamítá.

2) Procter & Gamble Company se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 146, 21.6.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 23. září 2004

ve věci C-150/03 P: Chantal Hectors a Evropský parlament⁽¹⁾*(Opravný prostředek — Úředníci — Dočasní zaměstnanci při politických skupinách v Evropském parlamentu — Přijímání — Odmítnutí žádosti — Odůvodnění — Požadavek zvláštního odůvodnění)*

(2004/C 284/07)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci 150/03 P, Chantal Hectors, s bydlištěm v Mont-sur-Rolle (Švýcarsko) (advokáti: G. Vandersanden a L. Levi) a Evropský parlament (zmocněnci: H. von Herten a J. F. de Wachter), jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 56 Statutu Soudního dvora, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C.W.A. Timmermans, předseda, C. Gulmann, J.-P. Puissochet (zpravodaj), J.N. Cunha Rodrigues a N. Colneric, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: M. Mugica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 23. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 23. ledna 2003 (T-181/01) se ruší.
- 2) Rozhodnutí orgánu oprávněného k uzavírání pracovních smluv, jimiž byl jmenován p. B na místo správce pro nizozemský jazyk při skupině Evropské lidové strany (Křesťanství demokraté) a Evropských demokratů Evropského parlamentu a kterými byla odmítnuta žádost pí Hectors o toto místo, jakož i rozhodnutí o zamítnutí stížnosti posledně uvedené, se rovněž ruší.
- 3) Ve zbývajících částech se opravný prostředek zamítá.
- 4) Evropskému parlamentu se ukládá náhrada nákladů řízení vzniklých v souvislosti s opravným prostředkem a, kromě jeho nákladů, náhrada poloviny nákladů vzniklých pí Hectors před Soudem prvního stupně Evropských společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112 ze dne 10.5.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 30. září 2004

ve věci C-319/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce tribunal administratif de Paris): Serge Briheche proti Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Éducation nationale a Ministre de la Justice⁽¹⁾*(Sociální politika — Rovné zacházení s muži a ženami — Článek 141 odst. 4 ES — Směrnice 76/207/EHS — Podmínky přístupu k zaměstnáním ve veřejném sektoru — Ustanovení vztahující nepoužitelnost věkových hranic pro přístup k takovým zaměstnáním pouze na znovu neprovdané vdovy)*

(2004/C 284/08)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci 319/03, Serge Briheche, proti Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Éducation nationale a Ministre de la Justice, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, předložená tribunal administratif de Paris (Francie), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda, C. Gulmann, R. Schintgen, F. Mackens (zpravodaj) a N. Colneric, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 30. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 3 odst. 1 a čl. 2 odst. 4 směrnice Rady 76/207/EHS ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky, musejí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě takové, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, jež vztahuje nepoužitelnost věkových hranic pro přístup k zaměstnáním ve veřejném sektoru pouze na znovu neprovdané vdovy, které jsou nuceny pracovat, při vyloučení znovu neožených vdovic, kteří jsou ve stejné situaci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 20. 9.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 30. září 2004

ve věci C-359/03: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice ⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 90/270/EHS — Ochrana pracovníků — Práce se zobrazovacími jednotkami — Minimální požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví — Neprovedení)*

(2004/C 284/09)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-359/03, Komise Evropských společenství (zmocněnci: D. Martin a H. Kreppel) proti Rakouské republice (zmocněnec: E. Riedl), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, předložená dne 19. srpna 2003, Soudní dvůr (šestý senát), ve složení J.-P. Puissochet, předseda senátu, S. von Bahr a A. Borg Barthet (zpravodaj), soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 30. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Rakouská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k zajištění souladu se směrnicí Rady 90/270/EHS ze dne 29. května 1990 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví pro práci se zobrazovacími jednotkami (pátá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2) Rakouské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 264, 1.11.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 30. září 2004

ve věci C-417/03: Komise Evropských společenství proti Belgickému království ⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/18/ES — Záměrné uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí — Neprovedení ve stanovené lhůtě)*

(2004/C 284/10)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-417/03, Komise Evropských společenství (zmocněnec: B. Stromsky) proti Belgickému království (zmocněnec: E. Dominkovits), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES podaná dne 3. října 2003, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení J. N. Cunha Rodrigues, předseda senátu, K. Schiemann (zpravodaj) a M. Ilešič, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 30. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Belgické království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

2) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 275, 15.11.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 30. září 2004

ve věci C-481/03: Komise Evropských společenství proti
Lucemburskému velkovévodství⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/12/ES a 2001/13/ES — Železnice Společenství — Rozvoj — Srovnatelné, jednotné a nediskriminační podmínky přístupu k železniční infrastruktuře — Licence pro železniční podniky — Společná právní úprava — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2004/C 284/11)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci 481/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 19. listopadu 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnec: W. Wils) proti Lucemburskému velkovévodství (zmocněnci: S. Schrenier a M. Thill), Soudní dvůr (šestý senát), ve složení J.-P. Puissochet, předseda senátu, A. La Pergola a U. Löhmus (zpravodaj), soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 30. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/12/ES ze dne 26. února 2001, kterou se mění směrnice Rady 91/440/EHS o rozvoji železnic Společenství, a se směrnicí Evropského Parlamentu a Rady 2001/13/ES ze dne 26. února 2001, kterou se mění směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z těchto směrnic.

2) Lucemburskému velkovévodství se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 7, 10.1.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 30. září 2004

ve věci C-496/03: Komise Evropských společenství proti
Francouzské republice⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/59/ES — Neprovedení směrnice)

(2004/C 284/12)

(Jednací jazyk: francouzština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírcce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-496/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 24. listopadu 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnkyně: C.-F. Durand a F. Simonetti) proti Francouzské republice (zmocněnci: G. de Bergues a C. Mercier), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení J. N. Cunha Rodrigues, předseda senátu, N. Colneric a E. Juhász (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 30. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Francouzská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Komise 2001/59/ES ze dne 6. srpna 2001, kterou se po dvacáté osmé přizpůsobuje technickému pokroku směrnice Rady 67/548/EHS o sblížení právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 21, 24.1.2004.

Opravný prostředek podaný dne 17. srpna 2004 Antoniem Andolfim proti usnesení vydanému dne 27. května 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-379/02 mezi Antoniem Andolfim a Komisí Evropských společenství

(Věc C-357/04 P)

(2004/C 284/13)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 17. srpna 2004 opravný prostředek podaný Antoniem Andolfim zastoupeným Salvatorem Amatem, advokátem, proti usnesení vydanému dne 27. května 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-379/02 mezi Antoniem Andolfim a Komisí Evropských společenství.

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

Vyhověl opravnému prostředku a zrušil usnesení vydané Soudem prvního stupně.

Důvody a hlavní argumenty

Účastník řízení podávající opravný prostředek tvrdí, na rozdíl od rozhodnutí Soudu prvního stupně, že jeho žaloba podaná dne 18. prosince 2002 nebyla podána opožděně.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Symvoulio tis Epikrateias, Epitropi anastolon (Řecko) ze dne 30. července 2004 ve věci Michaniki A.E. proti Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon za podpory Syndesmos Technikon Etaireion Anoteron Taxeon a Enkleidis A.T.E.

(Věc C-363/04)

(2004/C 284/14)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Symvoulio tis Epikrateias, Epitropi anastolon (Řecko) ze dne 30. července 2004 ve věci Michaniki A.E. proti Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon s podporou Syndesmos Technikon Etaireion Anoteron Taxeon a Enkleidis A.T.E., které došlo kanceláři Soudního dvora dne 20. srpna 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Symvoulio tis Epikrateias žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Musí být čl. 30 odst. 4 směrnice Rady 93/37/EHS⁽¹⁾ ze dne ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce (Úř. věst. L 199) vykládán tak, že v zadávacím řízení, jako v případě řízení, které bylo popsáno v odůvodnění tohoto usnesení (nabídka nedoprovázené důvodovou zprávou s uvedením konkrétních procentních slev použitých na každou cenovou skupinu a ověření obvyklosti těchto slev), je zadavatel povinen uvést specifické údaje v aktu, kterým vyzývá uchazeče k poskytnutí vysvětlení ohledně nabídky, která byla posouzena jako mimořádně nízká ve vztahu k prahu určenému matematickou metodou, jež má obdobné charakteristiky jako matematická metoda popsaná v odůvodnění tohoto usnesení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 199, 9.8.1993, s. 54.

2) V případě kladné odpovědi na první otázku, stačí ke splnění požadavků výše uvedeného ustanovení směrnice 93/37/EHS uvést ve výše uvedeném aktu konkrétní slevu nabízenou uchazečem pro jednu nebo více cenových skupin, kterou zadavatel posuzuje za problematickou, nebo musí zadavatel navíc uvést důvody, na základě kterých posuzuje tuto slevu za problematickou, poskytnutím odůvodněného posouzení minimálních nákladů na provedení odpovídajících prací?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Symvoulio tis Epikrateias, Epitropi anastolon (Řecko) ze dne 30. července 2004 ve věci Michaniki A.E. proti Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon za podpory Syndesmos Technikon Etaireion Anoteron Taxeon

(Věc C-364/04)

(2004/C 284/15)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Symvoulio tis Epikrateias, Epitropi anastolon (Řecko) ze dne 30. července 2004 ve věci Michaniki A.E. proti Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon s podporou Syndesmos Technikon Etaireion Anoteron Taxeon, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 20. srpna 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Symvoulio tis Epikrateias žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Musí být čl. 30 odst. 4 směrnice Rady 93/37/EHS⁽¹⁾ ze dne ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce (Úř. věst. L 199) vykládán tak, že v zadávacím řízení, jako v případě řízení, které bylo popsáno v odůvodnění tohoto usnesení (nabídka nedoprovázené důvodovou zprávou s uvedením konkrétních procentních slev použitých na každou cenovou skupinu a ověření obvyklosti těchto slev), je zadavatel povinen uvést specifické údaje v aktu, kterým vyzývá uchazeče k poskytnutí vysvětlení ohledně nabídky, která byla posouzena jako mimořádně nízká ve vztahu k prahu určenému matematickou metodou, jež má obdobné charakteristiky jako matematická metoda popsaná v odůvodnění tohoto usnesení?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku, stačí ke splnění požadavků výše uvedeného ustanovení směrnice 93/37/EHS uvést ve výše uvedeném aktu konkrétní slevu nabízenou uchazečem pro jednu nebo více cenových skupin, kterou zadavatel posuzuje za problematickou, nebo musí zadavatel navíc uvést důvody, na základě kterých posuzuje tuto slevu za problematickou, poskytnutím odůvodněného posouzení minimálních nákladů na provedení odpovídajících prací?

(¹) Úř. věst. L 199, 9.8.1993, s. 54.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Symvoulio tis Epikrateias, Epitropi anastolon (Řecko) ze dne 30. července 2004 ve věci Tholos Anonimi Techniki Touristiki Emporiki Pliroforiki Viomichaniki Etaireia, Tholos A.E. proti Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon za podpory Syndesmos Technikon Etaireion Anoteron Taxeon a Thessaliki Anonimi Techniki Etaireia (Thessaliki ATE)

(Věc C-365/04)

(2004/C 284/16)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Symvoulio tis Epikrateias, Epitropi anastolon (Řecko) ze dne 30. července 2004 ve věci Tholos Anonimi Techniki Touristiki Emporiki Pliroforiki Viomichaniki Etaireia, Tholos A.E. proti Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon s podporou Syndesmos Technikon Etaireion Anoteron Taxeon a Thessaliki Anonimi Techniki Etaireia (Thessaliki ATE), které došlo kanceláři Soudního dvora dne 20. srpna 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Symvoulio tis Epikrateias žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Musí být čl. 30 odst. 4 směrnice Rady 93/37/EHS (¹) ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce (Úř. věst. L 199) vykládán tak, že v zadávacím řízení, jako v případě řízení, které bylo popsáno v odůvodnění tohoto usnesení (nabídky nedoprovázené důvodovou zprávou s uvedením konkrétních procentních slev použitých na každou cenovou skupinu a ověření obvyklosti těchto slev), je zadavatel povinen uvést specifické údaje v aktu, kterým vyzývá uchazeče k poskytnutí vysvětlení ohledně nabídky, která byla posouzena jako mimořádně nízká ve vztahu k prahu určenému matematickou metodou, jež má obdobné charakteris-

tiky jako matematická metoda popsaná v odůvodnění tohoto usnesení?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku, stačí ke splnění požadavků výše uvedeného ustanovení směrnice 93/37/EHS uvést ve výše uvedeném aktu konkrétní slevu nabízenou uchazečem pro jednu nebo více cenových skupin, kterou zadavatel posuzuje za problematickou, nebo musí zadavatel navíc uvést důvody, na základě kterých posuzuje tuto slevu za problematickou, poskytnutím odůvodněného posouzení minimálních nákladů na provedení odpovídajících prací?

(¹) Úř. věst. L 199, 9.8.1993, s. 54.

Opravný prostředek podaný Deutsche Post AG a DHL Express (Italy) S.r.l. (dříve DHL International S.r.l.) dne 24. srpna 2004 (fax ze dne 20. srpna 2004) proti usnesení vydanému dne 27. května 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým rozšířeným senátem) ve věci T-358/02, Deutsche Post AG a DHL International S.r.l. v. Komise Evropských společenství, podporovaná Italskou republikou a Poste Italiane SpA

(Věc C-367/04 P)

(2004/C 284/17)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 24. srpna 2004 (fax ze dne 20. srpna 2004) opravný prostředek podaný Deutsche Post AG a DHL Express (Italy) S.r.l. (dříve DHL International S.r.l.), zastoupenými J. Sedemundem a T. Lübbigem, Freshfields Bruckhaus Deringer, Potsdamer Platz 1, D-10785 Berlín, proti usnesení vydanému dne 27. května 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým rozšířeným senátem) ve věci T-358/02, Deutsche Post AG a DHL International S.r.l. v. Komise Evropských společenství, podporovaná Italskou republikou a Poste Italiane SpA.

Účastníci řízení podávající opravný prostředek navrhují, aby Soudní dvůr:

1. určil, že usnesení Soudu prvního stupně ze dne 27. května 2004 ve věci T-358/02 (¹) je neplatné a že žaloba podaná dne 3. prosince 2002 Deutsche Post AG a DHL Express (Italy) je přípustná;
2. uložil účastníkovi řízení, proti kterému směřuje opravný prostředek, a vedlejším účastníkům náhradu nákladů řízení.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

Opravný prostředek směřuje proti usnesení Soudu prvního stupně ze dne 27. května 2004 ve věci T-358/02 (DPAG a další v. Komise). Tímto usnesením odmítl Soud prvního stupně žalobu podanou dne 3. prosince 2002 Deutsche Post AG a DHL Express (Italy) S. r. l. jako nepřipustnou. Podle názoru Soudu nemohly žalobkyně prokázat předpoklady pro existenci aktivní legitimace. Proti tomu žalobkyně v opravném prostředku uvádějí, že jsou rozhodnutím Komise bezprostředně a osobně dotčeny, a tedy aktivně legitimovány ve smyslu čl. 230 odst. 4 ES. Vzhledem k tomu, že žalobkyně mohou kromě toho prokázat i nezbytný právní zájem na podání žaloby, je třeba podle názoru žalobkyň určit, že výše uvedené usnesení Soudu prvního stupně ze dne 27. května 2004 je neplatné a že žaloba podaná dne 3. prosince 2002 Deutsche Post AG a DHL Express (Italy) je přípustná.

(¹) Úř. věst. C 228, 11.9.2004.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) ze dne 24. srpna 2004 ve věci The Queen (království) k žalobě South Western Fish Producers' Organisation Ltd a další proti Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Věc C-388/04)

(2004/C 284/18)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Spojené království) ze dne 24. srpna 2004 ve věci The Queen (království) k žalobě South Western Fish Producers' Organisation Ltd a další proti Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 10. září 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

Jsou článek 12 a odstavec 6 přílohy V nařízení Rady (ES) č. 2287/2003 (¹) v rozsahu, v němž se vztahují na plavidla mající na palubě lovná zařízení třídy uvedené v odst. 4 písm. b) této přílohy, protiprávní, pokud jde o jejich použití na trawler s výložníky „s řetězovou rohoží“ („chain mat“ beam trawlers) operující ve východní části Lamanšského průlivu, protože jsou:

- a) v rozporu s článkem 33 a 34 ES;
- b) nepřiměřené;

c) v rozporu se zásadou rovného zacházení; a/nebo

d) v rozporu s právem žalobce získávat prostředky pro své životní potřeby bez zbytečných omezení?

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 2287/2003 ze dne 19. prosince 2003, kterým se pro rok 2004 stanoví rybolovná práva a související podmínky pro určité populace ryb a skupiny populací ryb, platné ve vodách Společenství a pro plavidla Společenství ve vodách podléhajících omezením odlovů (Úř. věst. L 344, 31.12.2003, s. 1).

Opravný prostředek podaný dne 22. září 2004 Sumitomo Metal Industries Ltd proti rozsudku vydanému dne 8. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve spojených věcech T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00 mezi JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp., Sumitomo Metal Industries Ltd a Komisí Evropských společenství

(Věc C-403/04P P)

(2004/C 284/19)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 22. září 2004 opravný prostředek podaný Sumitomo Metal Industries Ltd, se sídlem v Osace (Japonsko), zastoupené C. Vajdou a G. Sproulem, advokáty proti rozsudku vydanému dne 8. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve spojených o věcech T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00 mezi JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp., Sumitomo Metal Industries Ltd a Komisí Evropských společenství.

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- i) prohlásil tento opravný prostředek proti rozsudku ve spojených věcech T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00 za přípustný v celém rozsahu, nebo v části týkající se účastníka řízení a uvedený rozsudek zrušil zcela, nebo v části týkající se účastníka řízení;
- ii) zrušil článek 1 a články 3 až 6 napadeného rozsudku zcela, nebo v části týkající se společnosti SMI;
- iii) uložil Komisi zaplatit společnosti SMI náhradu škody vzniklé na základě porušení čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o lidských právech, ve výši alespoň 1 012 332 eur, která se skládá z částky 217 183 eur (dodatečné náklady bankovní záruky), částky 620 249 eur (dodatečné náklady úroků z prodlení), a částky 175 000 eur; a
- iv) uložil Komisi nahradit SMI náklady řízení, a to jak náklady řízení před Soudním dvorem, tak i náklady řízení před Soudem prvního stupně.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty:

Účastník řízení podávající opravný prostředek uvádí, že rozsudek Soudu prvního stupně má být zrušen z následujících důvodů:

- a) Soud prvního stupně tím, že použil nesprávný postup dokazování ve věci, ve které účastník řízení podávající opravný prostředek prokázal, že výpověď Komise je neslučitelná s jeho obchodními zájmy a je tedy iracionální, se dopustil právního omylu;
- b) Soud prvního stupně tím, že použil nesprávný postup dokazování ve věci, ve které jsou písemné důkazy nejednoznačné a ve které účastník řízení podávající opravný prostředek nabídl věrohodné vysvětlení dotčeného jednání, se dopustil právního omylu;
- c) Soud prvního stupně tím, že použil nesprávný postup dokazování, pokud jde o posouzení stupně přesvědčivosti, kterým by se napadená výpověď, kterou Komise použila jako hlavní důkaz, měla vyznačovat, ale která je nevěrohodná, velmi nejednoznačná a v rozporu s jinými důkazy, se dopustil právního omylu;
- d) Soud prvního stupně tím, že uvedl vnitřně rozporné a nepřiměřené odůvodnění, jelikož dospěl k závěru, že výpověď pana Bechera (zaměstnanec společnosti Mannesmann) ze dne 21. dubna 1997 může potvrdit výpověď pana Verluca, ředitele Vallourec Oil & Gas, týkající se domnělého porušení cizích práv, pokud jde o projektové vodné trubky, se dopustil právního omylu.

Opravný prostředek podaný dne 22. září 2004 Nippon Steel Corp. proti rozsudku vydanému dne 8. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve spojených věcech T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00 mezi JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp., Sumitomo Metal Industries Ltd a Komisí Evropských společenství

(Věc C-405/04P)

(2004/C 284/20)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 22. září 2004 opravný prostředek podaný Nippon Steel Corp., se sídlem v Tokiu (Japonsko), zastoupené J.-F. Bellisem a K. Van Hovem, advokáty s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti rozsudku vydanému dne 8. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve spojených věcech T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00 mezi JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp., Sumitomo Metal Industries Ltd a Komisí Evropských společenství.

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 8. července 2004 ve spojených věcech T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00 mezi JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp., Sumitomo Metal Industries Ltd a Komisí Evropských společenství v části týkající se Nippon Steel Corporation;
- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 8. prosince 1999 týkající se řízení dle článku 81 Smlouvy o založení Evropského společenství (Věc IV/E-1/35.860-B bezešvé ocelové trubky) v části týkající se Nippon Steel Corporation; nebo
- nebo podpůrně, pro případ, že účastník řízení podávající opravný prostředek bude úspěšný s tímto opravným prostředkem jen v části týkající se projektovaného potrubí uloženou pokutu společnosti Nippon Steel Corporation snížil o dvě třetiny; a
- uložil Komisi nahradit náklady řízení před Soudem prvního stupně a řízení před Soudním dvorem.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty:

Účastník řízení podávající opravný prostředek uvádí, že rozsudek Soudu prvního stupně má být zrušen z následujících důvodů:

- a) Soud prvního stupně tím, že použil nesprávný postup dokazování ve věci, ve které účastník řízení podávající opravný prostředek prokázal, že výpověď Komise je neslučitelná s jeho obchodními zájmy a je tedy iracionální, se dopustil právního omylu;
- b) Soud prvního stupně tím, že použil nesprávný postup dokazování ve věci, ve které jsou písemné důkazy nejednoznačné a ve které účastník řízení podávající opravný prostředek nabídl věrohodné vysvětlení dotčeného jednání, se dopustil právního omylu;
- c) Soud prvního stupně tím, že použil nesprávný postup dokazování, pokud jde o posouzení stupně přesvědčivosti, kterým by se napadená výpověď, kterou Komise použila jako hlavní důkaz, měla vyznačovat, ale která je nevěrohodná, velmi nejednoznačná a v rozporu s jinými důkazy, se dopustil právního omylu;
- d) Soud prvního stupně tím, že uvedl vnitřně rozporné a nepřiměřené odůvodnění, jelikož dospěl k závěru, že výpověď pana Bechera (zaměstnanec společnosti Mannesmann) ze dne 21. dubna 1997 může potvrdit výpověď pana Verluca, ředitele Vallourec Oil Gas, týkající se domnělého porušení cizích práv, pokud jde o projektové vodné trubky, se dopustil právního omylu.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem tribunal du travail de Bruxelles (17. senátu) ze dne 8. září 2004 ve věci Gérald De Cuyper proti Office national de l'emploi

(Věc C-406/04)

(2004/C 284/21)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem tribunal du travail de Bruxelles (17. senátu) ze dne 8. září 2004 ve věci Gérald De Cuyper proti Office national de l'emploi, který došel kanceláři Soudního dvora dne 23. září 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunal du travail de Bruxelles (17. senát) žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

„Nepředstavuje povinnost mít skutečné bydliště v Belgii, které článek 66 královské vyhlášky ze dne 25. listopadu 1991 o právní úpravě nezaměstnanosti podřizuje poskytování příspěvků, uplatňující se na nezaměstnané starší 50 let, kteří jsou na základě článku 89 této královské vyhlášky zproštění prezentace znamenající osvobození od podmínky týkající se dostupnosti na pracovním trhu, překážku volného pohybu a pobytu přiznaného každému občanovi Unie články 17 a 18 Smlouvy o založení Evropského společenství?

Splňuje tato povinnost mít bydliště na tuzemském území státu příslušného pro poskytování příspěvků v nezaměstnanosti, odůvodněná podle vnitrostátního práva nezbytností kontroly dodržování legálních podmínek poskytování příspěvků nezaměstnaným, požadavek přiměřenosti, kterému musí odpovídat sledování tohoto cíle obecného zájmu v rozsahu, v němž představuje omezení volného pohybu a pobytu přiznaného každému občanovi Unie články 17 a 18 Smlouvy o založení Evropského společenství?

Nemá tato povinnost mít bydliště za účinek vytvoření diskriminace mezi občany Unie, kteří jsou státními příslušníky členského státu příslušného k zajištění poskytování příspěvků v nezaměstnanosti, když toto právo přiznává těm, kteří nevyužívají svých práv volného pohybu a pobytu přiznaných články 17 a 18 Smlouvy, přičemž jsou z důvodu odrazujícího účinku zahrnutého v tomto omezení tato práva odepřena těm, kteří je mají v úmyslu vykonat?“

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem de Hoge Raad der Nederlanden ze dne 24. září 2004 ve věci Staatssecretaris van Financiën proti Stichting Kinderopvang Enschede

(Věc C-415/04)

(2004/C 284/22)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem de Hoge Raad der Nederlanden ze dne 24. září 2004 ve věci Staatssecretaris van Financiën proti Stichting Kinderopvang Enschede, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 29. září 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

De Hoge Raad der Nederlanden žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Musí být čl. 13 oddíl A, odst. 1, písm. g), h) a i) Šesté směrnice⁽¹⁾ vykládán tak, že na výše popsané poskytování služeb, které spočívají ve zprostředkování péče denních pečovatelů o předškolní děti a děti školou povinné mimo školní hodiny, je třeba pohlížet jako na služby ve smyslu jednoho nebo více těchto ustanovení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 13. 6.1977, s. 1-40.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem cour d'appel de Poitiers (druhého občanskoprávního senátu) ze dne 21. září 2004 ve věci Conseil général de la Vienne proti Directeur général des douanes et droits indirects

(Věc C-419/04)

(2004/C 284/23)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem cour d'appel de Poitiers (druhého občanskoprávního senátu) ze dne 21. září 2004 ve věci Conseil général de la Vienne proti Directeur général des douanes et droits indirects, který došel kanceláři Soudního dvora dne 30. září 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour d'appel de Poitiers žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

„Musí být článek 871 celního kodexu Společenství týkající se vymáhání částky celního dluhu vykládán tak, že upravuje pod sankcí neplatnosti nezbytný a povinný postup, jestliže vnitrostátní celní orgány vyjádřily v jakémkoli okamžiku vymáhacího řízení, že mají pochybnosti ohledně dlužníka v dobré víře, pokud jde o dosah kritérií vztahujících se k vymáhání nebo k prominutí pochybného celního dluhu, neboť nebyl zohledněn k datu, kdy měl být tento dluh vymáhán, dluh týkající se případného zahrnutí paušálního poplatku zahrnutého povinně do ceny za vstup do zábavního parku, ve kterém je toto vybavení provozováno, do nákupní ceny audiovizuálního vybavení dodaného kanadským dodavatelem, ať návštěvník, který uhradil tento poplatek, měl či neměl prospěch z tohoto provozování?“

Opravný prostředek podaný 29. září 2004 Georgiosem Gouvrasem proti rozsudku vydanému dne 15. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (třetím senátem) ve spojených věcech T-180/02 a T-113/03 mezi G. Gouvrasem a Komisí Evropských společenství

(Věc C-420/04P)

(2004/C 284/24)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen 29. září 2004 opravný prostředek podaný Georgiosem Gouvrasem, zastoupeným A. Coolenem, J. N. Louisem, E. Marchalem a S. Orlandim, proti rozsudku vydanému dne 15. července 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (třetím senátem) ve spojených věcech T-180/02 a T-113/03 mezi G. Gouvrasem a Komisí Evropských společenství.

Účastník řízení podávající opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— Rozhodl, že

se rozsudek Soudu ze dne 15. července 2004 ve spojených věcech T-180/02 a T-113/03 (Georgios Gouvas v. Komise Evropských společenství) zrušuje v rozsahu, v němž zamítá návrhy na zrušení předložené ve věci T-180/02 a návrhy směřující proti rozhodnutí Komise ze dne 30. dubna 2002, kterým byla omezena na 35 % část jeho převoditelné odměny do Lucemburku během trvání jeho dočasného přidělení.

— A dále rozhodl

o povolení navrhovateli přizpůsobit jeho důvody a návrhy opravného prostředku.

— Podpůrně

zrušil rozhodnutí Komise ze dne 14. června 2001 v celém rozsahu a rozhodnutí Komise ze dne 30. dubna 2002 v rozsahu, v němž omezuje na 35 % jeho odměny část převoditelnou do Lucemburku, jeho obvyklého místa výkonu zaměstnání;

uložil žalované náhradu nákladů řízení obou stupňů.

Dovolávané důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

Soud prvního stupně provedl nesprávné právní posouzení, když usoudil, že Komise poskytla navrhovateli informace nezbytné k tomu, aby mu umožnily uplatnit jeho zájmy předtím, než přijal dočasné přidělení v zájmu služby. Neuvědomila jej totiž o rozhodnutí stanovit jeho místo výkonu zaměstnání v Aténách a o finančních následcích z toho vyplývajících, jako zrušení jeho práva na příspěvky na pobyt v zahraničí, práva na náhradu ročních cestovních výdajů a uplatnění opravného koeficientu na jeho odměnu uplatnitelného na Řecko.

Stejně tak Soud provedl nesprávné právní posouzení, když usoudil, že podmínky stanovené článkem 85 služebního řádu byly splněny v projednávaném případě. Vydání bezdůvodného obohacení na základě článku 85 služebního řádu totiž předpokládá, že si byl příjemce vědom, že k takové platbě nebyl důvod a že její neoprávněnost je tak zřejmá, že mu tato skutečnost musela být známa. V případě neexistence výslovných ustanovení ve služebním řádu upravujících stanovení místa výkonu zaměstnání se však v projednávaném případě nemůže jednat o vadu a v každém případě s ohledem na váhání samotné Komise týkající se práv navrhovatele nemůže být učiněna domněnka o tom, že navrhovateli byla tato skutečnost známa.

Soud konečně provedl nesprávné právní posouzení, když usoudil, že i přes zvláštní postavení navrhovatele, jehož místo výkonu zaměstnání bylo změněno více než 9 měsíců poté, co byl dočasně přidělen, Komise mohla legálně zamítnout jeho žádost podanou v souladu s čl. 38 písm. d) služebního řádu ohledně možnosti převést částky nezbytné pro pokrytí výdajů, které musel vynaložit v Lucembursku, jeho obvyklém místě výkonu zaměstnání za podmínek upravených v článku 17 přílohy VII služebního řádu.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesverwaltungsgericht ze dne 7. července 2004 ve věci ISIS Multimedia Net GmbH & Co. KG proti Spolkové republice Německo

(Věc C-422/04)

(2004/C 284/25)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Bundesverwaltungsgericht ze dne 7. července 2004 ve věci ISIS Multimedia Net GmbH & Co. KG proti Spolkové republice Německo, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 4. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bundesverwaltungsgericht žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Musí být čl. 11 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/13/ES⁽¹⁾ ze dne 10. dubna 1997 o společném rámci pro obecná povolení a individuální licence v oblasti telekomunikačních služeb (licenční směrnice) chápán tak, že brání uložení licenčního poplatku, při jehož výpočtu se vycházelo z předpokládané částky obecných administrativních výdajů vnitrostátního regulačního úřadu za období 30 let?

V případě kladné odpovědi na první otázku

- 2) Musí být články 10 ES a 11 směrnice o udělování licencí chápány tak, že nařizují, aby rozhodnutí o vyměření poplatku, kterým byly stanoveny poplatky ve smyslu první otázky a které nebylo napadeno, ačkoliv to vnitrostátní právo umožňovalo, bylo zrušeno, když vnitrostátní právo toto dovoluje, ale nepožaduje?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 117, s. 15.

Žaloba podaná dne 30. září 2004 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království

(Věc C-429/04)

(2004/C 284/26)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 30. září 2004 žaloba směřující proti Belgickému království podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Knutem Simonssonem a Wouterem Wilsem, jako zmocněnci.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Belgické království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/96/ES⁽¹⁾ ze dne 4. prosince 2001, kterou se stanoví harmonizované požadavky a postupy pro bezpečnou nakládku a vykládku lodí přepravujících hromadné náklady, nebo v každém případě tím, že o těchto předpisech neinformovalo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;
2. uložil Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta stanovená pro provedení směrnice 2001/96/ES uplynula dne 5. srpna 2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 13, 16.1.2002, s. 9-20.

Výmaz věci C- 362/03⁽¹⁾

(2004/C 284/27)

Usnesením ze dne 22. července 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-362/03: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 264, 1.11.2003.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 14. září 2004

ve věci T-156/94, Siderúrgica Aristrain Madrid SL proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾*(Smlouva o ESUO — Hospodářská soutěž — Dohody a jednání ve vzájemné shodě — Evropsští výrobci trámů — Přičitatelnost protiprávního jednání — Pokuta — Opravný prostředek — Vrácení věci Soudu)*

(2004/C 284/28)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci T-156/94, Siderúrgica Aristrain Madrid SL, se sídlem v Madridu (Španělsko), zastoupená A. Creusem Carrerasem a N. Lacallem Mangasem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Bruselu, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: J. Curall a W. Wils, ve spolupráci s J. Rivasem Andrésem a J. J. Guetiérrezem Gisbertem, advokáti), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 94/215/ESUO ze dne 16. února 1994 týkající se řízení podle článku 65 Smlouvy o ESUO o dohodách a jednání ve vzájemné shodě evropských výrobců trámů (Úř. věst. L 116, s. 1), Soud (druhý rozšířený senát), ve složení J. Pirrung, předseda, V. Tiili, A. W. H. Meij, M. Vilaras a N. J. Forwood, soudci, vedoucí soudní kanceláře: B. Pastor, zástupkyně vedoucího soudní kanceláře, vydal dne 14. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Částka pokuty uložené žalobkyni v článku 4 rozhodnutí Komise 94/215/ESUO ze dne 16. února 1994 týkající se řízení podle článku 65 Smlouvy o ESUO o dohodách a jednání ve vzájemné shodě evropských výrobců trámů se stanoví na 2 540 000 eur.
2. Žalobkyně ponese 35 % nákladů řízení vynaložených jí a žalovanou v rámci jednak řízení před Soudem, včetně řízení o předběžném opatření, a jednak řízení o opravném prostředku před Soudním dvorem. Žalovaná ponese 65 % nákladů řízení vynaložených jí a žalobkyni v rámci stejných řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 146, 28.5.2004.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 16. září 2004

ve věci T-274/01, Valmont Nederland BV proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾*(Státní podpora — Pojem — Zvýhodnění — Kupní cena pozemku — Financování parkoviště)*

(2004/C 284/29)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci T-274/01, Valmont Nederland BV, se sídlem v Maarheeze (Nizozemsko), zastoupená A. Van Landuytem, A. Prompersem a G. Van de Walem, advokáty, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: původně G. Rozet a H. Speyart, pak G. Rozet a H. Van Vliet, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2002/142/ES ze dne 18. července 2001 týkajícího se podpory, kterou Nizozemsko poskytlo společnosti Valmont Nederland BV (Úř. věst. 2002, L 48, s. 20), Soud (čtvrtý rozšířený senát), ve složení H. Legal, předseda, V. Tiili, A. W. H. Meij, M. Vilaras a N. J. Forwood, soudci, vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada, vydal dne 16. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Rozhodnutí Komise 2002/142/ES ze dne 18. července 2001 týkající se podpory, kterou Nizozemsko poskytlo společnosti Valmont Nederland BV, se zrušuje.
- 2) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 3, 5.1.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 21. září 2004

ze dne 14. září 2004

ve věci T-104/02, *Société française de transports Gondrand Frères SA* proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾

ve věci T-290/02, *Associazione Consorzi Tessili (Ascontex)* proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾

(Vrácení dovozního cla — Čl. 1 odst. 3 nařízení (ES) č. 3319/94 — Pojem „zvláštní situace“ ve smyslu článku 905 nařízení (EHS) č. 2454/93 — Antidumpingové clo postihující dovoz roztoku urea-amonium nitrátu pocházejícího z Polska — Přímá fakturace dovozce)

(Evropský fond pro regionální rozvoj — Iniciativa Společenství pro malé a střední podniky — Organizace kontrakčních veletrhů „IBEX“ — Zrušení a žádost o navrácení finanční pomoci — Nařízení (EHS) č. 4253/88 — Článek 24 — Žaloba na neplatnost)

(2004/C 284/30)

(2004/C 284/31)

(Jednací jazyk: francouzština)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-104/02, *Société française de transports Gondrand Frères SA*, se sídlem v Paříži (Francie), zastoupená M. Famchonem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: C. Durand, B. Stromsky a X. Lewis, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2002) 24 konečné ze dne 14. ledna 2002, jímž bylo konstatováno, že prominutí dovozního cla není v konkrétním případě odůvodněné, Soud (pátý rozšířený senát), ve složení P. Lindh, předseda, a R. García-Valdecasas, J.D. Cooke, P. Mengozzi a M.E. Martins Ribeiro, soudci, vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, rada, vydal dne 21. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Žalobkyně ponese své náklady, jakož i náklady Komise.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 156, 29.6.2002.

Ve věci 290/02, *Associazione Consorzi Tessili (Ascontex)*, zastoupená P. Mbaya Kapitou a L. Denisem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: C. Giolito a L. Flynn, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2002) 1702 ze dne 12. července 2002, kterým se ruší dotace FEDER č. 97.05.10.001 poskytnutá žalobkyni rozhodnutím SG(98)D/2251 ze dne 18. března 1998 a kterým se ukládá navrácení částky vyplacené Komisí v rámci projektu týkajícího se organizace mezinárodního textilního a oděvního veletrhu na Capri (projekt Euresprit), Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij a N. J. Forwood, soudci, vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, vydal dne 14. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Žalobkyně ponese své náklady, jakož i náklady vzniklé Komisi.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 289, 23.11.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 21. září 2004

ve věci T-325/02, **Michel Soubies proti Komisi Evropských společností** ⁽¹⁾**(Úředníci — Opětovné zařazení úředníka v platové třídě A3 jako poradce ad personam — Restrukturalizace Generálního sekretariátu — Soulad mezi platovou třídou a pracovním místem)**

(2004/C 284/32)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci 325/02, Michel Soubies, úředník Komise Evropských společností, s bydlištěm v Bruselu (Belgie), zastoupený A. Coolenem, J.-N. Louisem a É. Marchalem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Komisi Evropských společností (zmocněnec J. Curall, ve spolupráci s D. Waelbroeck, advokátkou, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je žaloba na neplatnost rozhodnutí Komise ze dne 26. listopadu 2001, kterým byl žalobce opětovně zařazen do jednotky „Institucionální otázky“ ředitelství „Prognostická skupina“ Generálního sekretariátu jako poradce ad personam v platové třídě A3, Soud (pátý senát), ve složení P. Lindh, předsedkyně, a R. García-Valdecasas a J. D. Cooke, soudci, vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, rada, vydal dne 21. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.
2. Každý účastník řízení ponese své vlastní náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 19, 25.01.2003.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 16. září 2004

ve věci T-342/02, **Metro-Goldwyn-Mayer Lion Corp. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)** ⁽¹⁾**(Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Rozsah povinnosti průzkumu — Převod na přihlášku národní ochranné známky — Článek 58 nařízení (ES) č. 40/94)**

(2004/C 284/33)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-342/02, Metro-Goldwyn-Mayer Lion Corp., se sídlem v Santa Monice, Kalifornie (Spojené státy), zastoupené F. de Visscherem, E. Cornuem, E. De Grysem a D. Moreauem, advokáty, proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: S. Laitinen a D. Botis), přičemž druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem

OHIM byla Moser Grupo Media, SL, se sídlem v Santa Eulalia del Rio (Španělsko), jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu OHIM ze dne 5. září 2002 (věc R 437/2001-3), kterým bylo prohlášeno za nepřipustné odvolání podané proti rozhodnutí námitkového oddělení, týkajícímu se námitkového řízení mezi Moser Grupo Media, SL, a Metro-Goldwyn-Mayer Lion Corp., Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda, V. Tiili a M. Vilaras, soudci; vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada, vydal dne 16. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.
2. Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 19, 25.1.2003.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 14. září 2004

ve věci T-183/03, **Applied Molecular Evolution Inc. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)** ⁽¹⁾**(Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka APPLIED MOLECULAR EVOLUTION — Absolutní důvody zamítnutí — Čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94 — Popisné označení)**

(2004/C 284/34)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-183/03, Applied Molecular Evolution Inc., se sídlem v San Diegu, Kalifornie (Spojené státy), zastoupené A. Deutschem, advokátem, ve spolupráci s p. Weber-Quitza, proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), (zmocněnci: H. Nokkanen a A. Folliard-Monguiral), jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 13. března 2003 (věc R 108/2002-2), kterým bylo potvrzeno zamítnutí zápisu slovní ochranné známky APPLIED MOLECULAR EVOLUTION, Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij a N. J. Forwood, soudci; vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, rada, vydal dne 14. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 184, 2.8.2003.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 14. září 2004

ve věci T-254/03, José Manuel López Cejudo proti Komisi Evropských společenství⁽¹⁾

(Úředníci — Příspěvek na životní podmínky — Ubytování — Články 5 a 10 přílohy X služebního řádu)

(2004/C 284/35)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-254/03, José Manuel López Cejudo, úředník Komise Evropských společenství, s bydlištěm v Brasília (Brazílie), zastoupený G. Vandersandenem a L. Levim, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: J. Currall a H. Tserepa-Lacombe, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 12. června 2002 ohledně přidělení ubytování žalobci a rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování obsaženého ve sdělení o platu žalobce za měsíc červenec 2002 ohledně příspěvku na životní podmínky, jakož i návrh na zaplacení úroků z prodlení a návrh na náhradu nemateriální újmy, Soud (samosoudce: A. W. H. Meij), vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, rada, vydal dne 14. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Každý z účastníků řízení ponese své náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 6.9.2003.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 10. května 2004

ve věci T-391/02, Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV, Josef Kloh proti Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie⁽¹⁾

(Žaloba na neplatnost — Nařízení (ES) č. 1774/2002 — Hygienická pravidla pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu — Zjevná nepřípustnost)

(2004/C 284/36)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-391/02, Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV, se sídlem v Bochum (Německo), Josef Kloh, s bydlištěm v Eichenried (Německo), zastoupení R. Stei-

lingem a S. Wienhuesem, advokáty, proti Evropskému parlamentu (zmocněnci: H. Duintjer Tebbens a U. Rösslein, s adresou pro účely doručování v Lucemburku) a Radě Evropské unie (zmocněnci: J.-P. Hix a F. Ruggeri Laderchi), podporovaným Komisí Evropských společenství (zmocněnec: G. Braun, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na částečné zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu (Úř. věst. L 273, s. 1), Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, A.W.H. Meij a N.J. Forwood, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 10. května 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřípustná.
- 2) Není namístě rozhodnout o návrzích na vstoupení Landwirtschaftskammer Vorarlberg a M. Wohlgenannta a J. Tafernera jako vedlejších účastníků.
- 3) Žalobci ponese své náklady, jakož i náklady vzniklé Evropskému parlamentu a Radě.
- 4) Komise ponese své náklady.
- 5) Landwirtschaftskammer Vorarlberg, jakož i M. Wohlgenannt a J. Taferner, kteří podali návrh na vstoupení jako vedlejší účastníci, ponese své náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 22.2.2003.

Žaloba podaná dne 13. července 2004 Lorte, Sociedad Limitada, Oleo Unión, Federación Empresarial de Organizaciones de Productores de Aceite de Oliva a Unaproliva, Unión de organizaciones de productores de Aceite de Oliva proti Radě Evropské unie

(Věc T-287/04)

(2004/C 284/37)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 13. července 2004 žaloba podaná proti Radě Evropské unie Lorte, Sociedad Limitada, se sídlem v Estepa (Španělsko), Oleo Unión, Federación Empresarial de Organizaciones de Productores de Aceite de Oliva, se sídlem v Seville (Španělsko), a Unaproliva, Unión de organizaciones de productores de Aceite de Oliva, se sídlem v Jaén (Španělsko), zastoupenými Rafaellem Illescas Ortizem, advokátem Madridské advokátní komory.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— vyhověl podané žalobě na zrušení nařízení Rady (ES) č. 864/2004 a 865/2004 ze dne 29. dubna 2004 a zejména, pokud jde o nařízení (ES) č. 864/2004, aby Soud zrušil následující ustanovení:

i) čl. 1 bod 7, v tom že doplňuje nový pododstavec v čl. 37 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003;

ii) čl. 1 bod 11, v tom že doplňuje nový pododstavec v čl. 44 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003 (Úř. věst. L 270, 21.10.2003);

iii) čl. 1 bod 20, v tom že vložení nové kapitoly 10b – „Podpora na olivové háje“ – doplňuje do nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003 (Úř. věst. L 270, 21.10.2003) nový článek 110h, a zejména bod b) tohoto článku;

iv) přílohu, v tom že mění přílohu VI nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003 (Úř. věst. L 270, 21.10.2003) tak, že se do ní doplňují čtyři nové řádky, a zejména druhý řádek, týkající se olivového oleje, který odkazuje na článek 5 nařízení č. 136/66/EHS – Podpora produkce olivového oleje, který stanoví národní zaručené množství (NZM) pro Španělsko ve výši 760 027 tun;

— pokud jde o nařízení č. 865/2004, navrhuje, aby Soud zrušil následující ustanovení:

— článek 22, v tom, že zrušuje čl. 5 první pododstavec nařízení (EHS) č. 1638/98, výlučně pokud jde o jeho druhý a třetí pododstavec, a to pouze v té míře, v jaké představují základní kritéria pro určení podpory příjmů pěstitelů oliv zřízené v souladu s novým režimem založeným na nařízení (ES) č. 1782/2003.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Žalobkyně tvrdí, že výslovným zrušením, krom jiného, již historického nařízení Rady č. 136/66/EHS ze dne 22. září 1966 o zřízení společné organizace trhu s oleji a tuky napadená nařízení zavádí nový režim podpor producentům olivového oleje a stolních oliv, jakož i novou společnou organizaci trhu s uvedenými produkty do společné zemědělské politiky. Oproti historickému mechanismu podpory produkce nový systém, zavedený předmětnými nařízeními, zrušuje přímé podpory producentovi a zavádí režim jednotné platby, což bude znamenat v odvětví olivového oleje od roku 2006 přechod od politiky podpory cen a produkce k nové politice podpory příjmů pěstitelů oliv.

Žalobkyně soudí, že uvedená reforma nevychází ze správných informací a odvětvové analýzy, jak plyne z určení 760 027 tun

olivového oleje nejprve jako národního zaručeného množství (NZM) a nyní, v novém režimu podpor, jako základu vyčíslení nových podpor, které nahrazují zrušenou podporu produkce.

Na podporu své žádosti žalobkyně uvádějí:

— porušení zásady legitimního očekávání. V tomto ohledu jednak tvrdí, že dotčení producenti se cítí obzvláště zklamáni, co se týče očekávání vyvolaných společnou organizací trhu, která je nyní předmětem reformy v té míře, v jaké jsou dotčení pěstitelé oliv, kteří se vzhledem k podmínkám tohoto odvětví rozhodli k investici s předpokladem výnosnosti v dlouhodobém horizontu, a jednak že referenční období pro nové podpory (od 1999/2000 do 2002/2003) se kryje s obdobím, ve kterém pěstitelé oliv, kteří provedli výsadbu v roce 1998, nemají výraznou produkci.

— zneužití pravomoci. V tomto ohledu se žalobkyně dovolávají zvláště existence závazku přijatého Komisí a Radou v roce 1998 a obnoveného v roce 2001 ohledně jejich získání věrohodných informací o odvětví olivového oleje jako předchozí podmínky jeho reformy, jakož i nezbytnosti vzít v úvahu vývoj produkce a potenciál olivových hájů ve Španělsku a Portugalsku. Jak však tvrdí žalobkyně, věrohodné informace ohledně produkce oliv ve Španělsku byly samotnou Komisí již poskytnuty Mezinárodní radě pro olivový olej (Consejo Oleícola Internacional), a tyto informace tedy musely být jak Komisí, tak Radě známy.

— nedodržení povinnosti odůvodnění stanovené článkem 253 Smlouvy o ES.

— porušení zásady zákazu diskriminace mezi producenty v rámci Společenství ve smyslu čl. 12 prvního pododstavce Smlouvy o ES.

Žaloba podaná dne 7. července 2004 Abdelghanim Selmanim proti Radě Evropské unie a Komisi Evropských společenství

(Věc T-299/04)

(2004/C 284/38)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 7. července 2004 žaloba podaná proti Radě Evropské unie a Komisi Evropských společenství Abdelghanim Selmanim, Dublin (Irsko), zastoupeným C. Ó. Briainem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil článek 2 nařízení Rady (ES) č. 2580/2001⁽¹⁾, jakož i článek 1 rozhodnutí Rady 2004/306/ES⁽²⁾ v rozsahu, v němž jsou nebo mají být použity vůči žalobci;
- zrušil všechna rozhodnutí Rady založená na nařízení 2580/2001, jež mají obdobný účinek jako rozhodnutí 2004/306, v rozsahu, v němž jsou nebo mají být použita vůči žalobci;
- pokud je to nutné, zrušil článek 2 společné pozice Rady 2001/931/SZBP⁽³⁾, článek 1 společné pozice Rady 2004/500/SBZP⁽⁴⁾, jakož i všechny společné pozice Rady přijaté na základě společné pozice 2001/931 ve všech případech, v nichž jsou nebo mají být použity vůči žalobci;
- podpůrně prohlásil výše uvedená opatření za neplatná v rozsahu, v němž jsou nebo mají být použita vůči žalobci;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Společná pozice Rady 2001/931/SBZP byla přijata s tvrzeným účelem provedení rezoluce 1373 (2001) Rady bezpečnosti Organizace spojených národů, vyzývající všechny smluvní státy k zabránění financování teroristických činů, mimo jiné zmrazením fondů a zdrojů všech osob, které mohou být zapojeny do takových činů. Nařízení 2580/2001 bylo přijato za účelem provedení této společné pozice. Článek 2 stanoví opatření pro zmrazení majetku patřícího osobám zapojeným do teroristické činnosti, jež mají být určeny Radou v souladu s čl. 2 odst. 3. Rozhodnutí Rady 2004/306 stanoví takový seznam a zahrnuje jméno žalobce, alžírského státního příslušníka. V důsledku této skutečnosti byl veškerý žalobcův majetek v Irsku, kde žije a kde mu byl poskytnut statut uprchlíka, zmrazen.

K podpoře své žaloby na zrušení napadených opatření žalobce uvádí, že Rada nebyla příslušná, podle článků 60, 301 a 308 Smlouvy ES, k přijetí článku 2 nařízení 2580/2001 a článku 1 rozhodnutí 2004/306 a že jak Rada, tak Komise zneužily svých pravomocí podle uvedených článků. Žalobce dále tvrdí, že seznam jmen uvedený v rozhodnutí 2004/306 nebyl vytvořen v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 1 odst. 4 společné pozice 2001/931. Žalobce rovněž tvrdí, že Rada nebyla oprávněna podle článků 15 a 34 EU schválit společné pozice 2001/931 a 2004/500, které, podle žalobce, porušují tyto články a Smlouvu ES obecně.

Žalobce též uvádí, že napadená opatření porušují základní zásady práva Společenství, zejména zásadu subsidiarity, proporcionality a respektování lidských práv. Dále uvádí, že Rada a Komise nevedly odpovídající důvody, pro které opatření

považovaná za nezbytná nemohla být určena jednotlivými členskými státy.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2580/2001 ze dne 27. prosince 2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu, Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 70.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 2. dubna 2004, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a zrušuje rozhodnutí 2003/902/ES, Úř. věst. L 99, 3.4.2004, s. 28.

⁽³⁾ Společná pozice Rady ze dne 27. prosince 2001 o použití zvláštních opatření v boji proti terorismu, Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 93.

⁽⁴⁾ Společná pozice Rady, která aktualizuje společnou pozici Rady 2001/931/SZBP o použití zvláštních opatření v boji proti terorismu a zrušuje společnou pozici 2004/309/SZBP.

Žaloba podaná dne 9. srpna 2004 Jörgem-Michaelem Fetzerem proti Evropskému parlamentu

(Věc T-330/04)

(2004/C 284/39)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 9. srpna 2004 žaloba podaná proti Evropskému parlamentu Jörgem-Michaelem Fetzerem, s bydlištěm v Tübingenu (Německo), zastoupeným Matthiasem Bauerem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- rozhodl, že žalovaný porušil práva žalobce v rámci výběrového řízení PE/96/A (správce);
- připustil žalobce do druhé fáze výběrového řízení, které je srovnatelné s řízením PE/96/A;
- podpůrně uložil žalovanému zaplatit přiměřené odškodnění, minimálně ve výši čistého měsíčního platu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V červenci 2002 se žalobce přihlásil do výběrového řízení Evropského parlamentu PE/96/A. Ve formuláři, který měl být vyplněn, uvedl, že trpí postižením, v důsledku něhož je jeho schopnost vidět snížena na dvě procenta normálního zraku. Podle žalobce mu nebylo dovoleno, s poukazem na to, že ve zkušebních podmínkách nebyly stanoveny žádné kompenzace nevýhod pro postižené účastníky, napsat písemnou úlohu pomocí počítače a nebyla mu prodloužena doba, o jejíž prodloužení žádal.

Žalobce uvádí, že během zkoušky nebyl, z důvodů obtíží spojených s jeho postižením, téměř schopen všechny otázky v nezbytném čase přečíst a vybrat správné odpovědi. Uplatňuje, že by náležel ke 180 nejlepším uchazečům a uchazečkám a na základě toho by byl připuštěn do další fáze výběrového řízení, pokud by mu požadované kompenzace nevýhod byly poskytnuty. Z tohoto důvodu navrhuje, aby Soud rozhodl, že mu požadované kompenzace nevýhod byly neprávem odeprény.

Žaloba podaná dne 11. srpna 2004 Stephenem Storkem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-331/04)

(2004/C 284/40)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 11. srpna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství panem Stephenem Storkem, Chaumont-Gistoux (Belgie), zastoupeným advokátem Bernem Ariansem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise o stížnosti žalobce ze dne 5. května 2004 a rozhodnutí Komise ze dne 10.12.2003 o zařazení žalobce do platové třídy A7;
- uložil Komisi vydat nové, řádně odůvodněné rozhodnutí o platové třídě žalobce;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce napadá rozhodnutí Komise o jeho zařazení do platové třídy A7, stupně 3. Opírá se přitom o chybu v uvážení při použití čl. 31 odst. 2 služebního řádu.

Žalobce uplatňuje, že napadené rozhodnutí pomíjí velmi podstatné, pro zařazení rozhodné skutečnosti o kvalitě pracovních zkušeností žalobce, a zároveň, že závažnost těchto skutečností při přijetí žalobce na jeho první služební místo nebyla uznána a potřeba žalované byla v této souvislosti neadekvátně stanovena.

Žalobce dále vytýká neuplatnění pravomoci volného uvážení, porušení zásady ochrany dobré víry a rovného zacházení, jakož i procesní chyby a chyby v odůvodnění.

Žaloba podaná dne 6. srpna 2004 SEBIRAN, S.L. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM)

(Věc T-332/04)

(2004/C 284/41)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 6. srpna 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM) SEBIRÁN, S.L., se sídlem v Requena

(Valencie, Španělsko), zastoupenou José Antonio Calderón Chaverem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud prvního stupně:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM vydaného dne 15. června 2004 ve věci R-550/2003-2;
- potvrdil rozhodnutí č. 1472/2003 v námitkovém řízení B348708, kterým byly podané námitky zamítnuty v celém rozsahu a povolena přihláška napadené ochranné známky pro všechny požadované třídy;
- uložil OHIM a vedlejšímu účastníkovi, který by případně mohl vstoupit do řízení, a který bude ve sporu neúspěšný, náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství:

Žalobkyně.

Přihlašovaná ochranná známka Společenství:

Obrazová ochranná známka „COTO D'ARCIS“ – Přihláška č. 1.558.113 pro výrobky tříd 32 a 33 (alkoholické a nealkoholické nápoje a příchutě pro výrobu nápojů) a služby třídy 39 (doprava, balení a uskladnění různého zboží).

Majitelka ochranné známky nebo označení, namítaných v námitkovém řízení:

El Coto de Rioja, S.A.

Namítaná ochranná známka nebo označení, namítané v námitkovém řízení:

Slovní ochranné známky Společenství „COTO DE IMAZ“ (č. 339.333) a „EL COTO“ (č. 339.408) pro výrobky tříd 29, 32 a 33, mezinárodní ochranná známka č. 442.377 a španělské ochranné známky č. 877.219, č. 907.966, č. 907.967, č. 907.985, č. 907.989, č. 907.993, č. 907.994, č. 907.995, č. 983.888, č. 1.290.986, č. 1.614.514, č. 1.758.975 a č. 2.172.691).

Rozhodnutí námítko-
vého oddělení: Zamítnutí námitek.

Rozhodnutí odvolacího
senátu: Částečné vyhovění odvolání,
zamítnutí zápisu přihlašované
ochranné známky pro výrobky
třídy 32 a 33.

Dovolávané žalobní
důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b)
nařízení (ES) č. 40/94.

Majitel ochranné
známky nebo označení
namítaných v námít-
kovém řízení:

DATEV eG

Namítaná ochranná
známka nebo označení:

Německá slovní ochranná známka
a slovní ochranná známka Spole-
čenství „DATEV“ pro výrobky
a služby ve třídách 9, 16, 35, 41
a 42 (mj. prostředky pro organi-
zaci kanceláří, elektronické zpra-
cování dat pro jiné, vzdělávání
a výuka v oblasti zpracování dat
jakož i plánování, vývoj, zhoto-
vení a péče (údržba) o programy
elektronického zpracování dat)

**Žaloba podaná dne 13. srpna 2004 DATAC AG proti
Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné
známky a vzory)**

(Věc T-341/04)

(2004/C 284/42)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena
dne 13. srpna 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmoni-
zaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) DATAC AG,
se sídlem v Passau (Německo), zastoupenou K. Zingsheimem,
advokátem.

Druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem byla:
DATEV eG, se sídlem v Norimberku (Německo).

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro
harmonizaci ve vnitřním trhu ze dne 12. května
2004 – R 176/2002-4;
- zamítl námítku žalovaného;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka
ochranné známky
Společenství:

Žalobkyně

Přihlašovaná ochranná
známka Společenství:

Slovní ochranná známka
„DATAC“ pro výrobky a služby ve
třídách 9, 16, 23 a 42 (mj. hard-
ware jakož i jeho části, software,
tiskařské výrobky, obchodování
jakož i pronájem a povolování
licencí k hardware a software) –
příhláška č. 665 455

Rozhodnutí námítko-
vého oddělení:

Zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího
senátu:

Zamítnutí rozhodnutí námítko-
vého oddělení a vrácení řízení
námítkovému oddělení

Žalobní důvody:

- porušení čl. 8 odst. 1 písm. b)
a čl. 53 odst. 1 nařízení (ES)
č. 40/94;
- nesprávné použití čl. 8 odst. 5
nařízení (ES) 40/94;
- mezi proti sobě stojícími
známkami není nebezpečí
záměny.

**Žaloba podaná dne 31. srpna 2004 Margueritou Chetcuti
proti Komisi Evropských společenství**

(Věc T-357/04)

(2004/C 284/43)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena
dne 31. srpna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských
společenství Margueritou Chetcuti, s bydlištěm v Zejtun (Malta),
zastoupenou Marcem-Albertem Lucasem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- určil, že bod III vyhlášení výběrového řízení COM/P A/04
ze dne 6. dubna 2004 je v rozporu s právem,
- zrušil rozhodnutí zkušební komise ze dne 22. června 2004,
jímž se odmítá její přihláška s poukazem na toto ustanov-
vení,

- zrušil následné akty výběrového řízení, jejichž protiprávnost vyplývá z protiprávnosti vyhlášení výběrového řízení a napadeného rozhodnutí, zejména pak:
 - seznam kandidátů, kteří splňují podmínky stanovené ve vyhlášení výběrového řízení, vypracovaný zkušební komisí,
 - rozhodnutí Komise, která stanovila na základě tohoto seznamu počet obsazovaných míst,
 - seznam vhodných kandidátů vypracovaný zkušební komisí na konci výběru a
 - rozhodnutí o jmenování přijatá na tomto základě Organem oprávněným ke jmenování,
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně na podporu svého návrhu uvádí, že vyhlášení výběrového řízení porušuje články 4, 27 a čl. 29 odst. 1 písm. b) řádu, jakož i zásadu rovného zacházení, neboť z výběrového řízení vylučuje pomocné zaměstnance. Rovněž uplatňuje, že vyhlášení porušuje články 27 a 29 řádu a je v rozporu se zájmem služby a zásadou rovného zacházení z toho důvodu, že požaduje určitý počet odsloužených let v postavení úředníka, dočasného zaměstnance nebo pomocného zaměstnanec, čímž vylučuje místní zaměstnance, jako je žalobkyně.

Žaloba podaná dne 30. srpna 2004 Georg Neumann GmbH, Berlin proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-358/04)

(2004/C 284/44)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 30. srpna 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) Georg Neumann GmbH, Berlin, se sídlem Berlín (Německo), zastoupenou R. Böhmem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 17. června 2004 (věc R 919/2002-2);

- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovaná ochranná známka Společenství: Trojrozměrná ochranná známka ve tvaru mikrofonového krytu pro výrobky zařazené do třídy 9 (mikrofony) – přihláška č. 493 643

Rozhodnutí napadené před odvolacím senátem: Zamítnutí zápisu průzkumovou referentkou

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

- Žalobní důvody:
- Napadené rozhodnutí porušuje čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 40/94.
 - Přihlašovaná ochranná známka má rozlišovací způsobilost.

Žaloba podaná dne 30. srpna 2004 The British Aggregates Association Limited, Healy Bros. Limited a DK Trotter & Sons Limited proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-359/04)

(2004/C 284/45)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 30. srpna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství The British Aggregates Association Limited, se sídlem v Lanark (Spojené království), Healy Bros. Limited, se sídlem v Middleton, County Cork (Irsko) a DK Trotter & Sons, se sídlem v Manoramilton, County Leitrim (Irsko), zastoupenými C. Pounceym, advokátem, a L. Van Den Hendem, právníkem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise K(2004) 1614 konečné ze dne 7. května 2004 „State Aid N 2/2004 UK/Aggregates Levy“;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Spojené království zavedlo v roce 2002 Aggregates Levy (dávku z kameniva), poplatek na ochranu životního prostředí z některého kameniva. Rozhodnutím z téhož roku Komise dospěla k závěru, že ustanovení Aggregates Levy nepředstavují státní podporu. Žalobkyně zpochybňuje toto rozhodnutí v souvislosti s jinou věcí projednávanou před Soudem prvního stupně⁽¹⁾, přičemž tvrdí, že Aggregates Levy má nepříznivý vliv na soutěžní postavení jeho členů.

Dne 5. ledna 2004 uvědomilo Spojené království Komisi o novém režimu úlev od Aggregates Levy pro Severní Irsko. Napadeným rozhodnutím Komise prohlásila nový režim za slučitelný se společným trhem s tím, že zamítla stížnost žalobkyně proti tomuto rozhodnutí, aniž by zahájila formální vyšetřovací řízení.

Žalobkyně na podporu své žaloby v první řadě uvádí, že dotyčný režim porušuje články 23 a 90 ES, a nemohl tedy být prohlášen za slučitelný se společným trhem. Žalobkyně dále tvrdí, že Komise porušila své vlastní obecné zásady na ochranu životního prostředí⁽²⁾ tím, že se v tomto ohledu dopustila zjevně nesprávného posouzení, a to: považovala 20 % poměr dávky splatné společnostmi způsobilými pro režim úlev za značný; nesprávně se domnívala, že o novém režimu úlev bylo rozhodnuto, když Aggregate Levy byla přijata, a nesprávně shledala, že tato dávka bude mít značný pozitivní dopad na ochranu životního prostředí.

Žalobkyně rovněž uvádí, že Komise neuvedla v napadeném rozhodnutí důvody, jak požaduje článek 253 ES, porušila svou povinnost zahájit formální vyšetřovací řízení a porušila své procesní povinnosti během předběžného šetření.

⁽¹⁾ Věc T-210/02, zveřejněná v Úř. věst. C 219, 14.9.2002, s. 23.

⁽²⁾ Obecné pokyny Společnosti o státních podporách na ochranu životního prostředí, Úř. věst. C 37, 3.2.2001, s. 3-15.

Žaloba podaná dne 31. srpna 2004 Koipe Corporación, S.L. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM)

(Věc T-363/04)

(2004/C 284/46)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 31. srpna 2004 žaloba proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM) podaná Koipe Corporación, S.L., se

sídlem v San Sebastián (Španělsko), zastoupenou Marcosem Fernández de Béthencourtem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud prvního stupně:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 11. května 2004 ve věci R-1109/2000-4;
- prohlásil neplatnost přihlašované ochranné známky nebo případně nařídil zamítnout přihlášku ochranné známky Společnosti č. 236.588 „LA ESPAÑOLA“ pro všechny požadované výrobky, a
- uložil OHIM a vedlejšímu účastníkovi, který by případně mohl vstoupit do řízení a který bude ve sporu neúspěšný, náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společnosti: Aceites del Sur S.A.

Přihlašovaná ochranná známka Společnosti: Obrazová ochranná známka „LA ESPAÑOLA“ Přihláška č. 236.588 pro výrobky třídy 29 (stolní oleje a jedlé tuky) a třídy 30 (majonéza vyrobená s olivovým olejem).

Majitelka ochranné známky nebo označení, namítaných v námítkovém řízení: Žalobkyně, která je právní nástupkyní KOIPE, S.A., která se účastnila řízení před odvolacím senátem jakožto majitelka ochranných známek, na jejichž základě byly podány námítky.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Obrazové ochranné známky „CARBONELL“ jako ochranná známka Společnosti (č. 338.681), mezinárodní ochranné známky (č. 244.428 a č. 528.639) a národní ochranné známky (španělské zápisy č. 1.238.745, 1.698.613, 28.270 a 252.783 a britské zápisy č. 730.990 a 2.043.818, stejně jako další ochranné známky) pro výrobky třídy 29 (olivový olej a panenský olivový olej).

Rozhodnutí námítkového oddělení: Zamítnutí námitek.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Nesprávné použití čl. 8 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. c) a odst. 5 nařízení (ES) č. 40/94.

Žaloba podaná dne 10. září 2004 Dominique Cantonim proti Radě Evropské Unie a Komisi Evropských společenství

(Věc T-365/04)

(2004/C 284/47)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 10. září 2004 žaloba podaná proti Radě Evropské Unie a Komisi Evropských společenství Dominique Cantonim, s bydlištěm v Marseille (Francie), zastoupeným Jean-Francoisem Péricaudem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- uložil Radě Evropské unie a Komisi Evropských společenství společně a nerozdílně vyplacení p. Cantonimu částky ve výši 916 000 eur jako hlavní návrh a podpůrně částky ve výši 862.010 eur, v každém případě navýšené o zákonem stanovenou úrokovou sazbou za období od podání této žaloby na náhradu škody;
- uložil Radě Evropské unie a Komisi Evropských společenství společně a nerozdílně náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou stejné jako dovolávané žalobní důvody a hlavní argumenty ve věci T-440/03 Arizmendi a další v. Rada a Komise⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 59, 6.3.2004, s. 31.

Žaloba podaná dne 15. září 2004 Gibtelecom Limited proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-367/04)

(2004/C 284/48)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla dne 15. září 2004 předložena žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Gibtelecom Limited, Gibraltar, zastoupenou M. Llamasem, advokátem, a B. O'Connorem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 5. července 2004, kterým se zamítá stížnost Gibtelecom podaná na základě článku 86 ES ve spojení s článkem 82 ES;

- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení Gibtelecom.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadeným rozhodnutím Komise zamítla stížnost žalobkyně podanou dne 31. října 1996, ve které tvrdí, že se španělský telekomunikační operátor Telefónica SA dopustil řady zneužití dominantního postavení v rozporu s článkem 82 ES tím, že odmítl uznat Mezinárodní volací kód Gibraltar („350“), a tím, že trval na přijetí omezujících podmínek pro provoz automatického přímého volání mezi Španělskem a Gibraltarem. Žalobkyně později změnila uvedenou stížnost na stížnost podle článku 86 ES, ve spojení s články 82 ES, 49 ES a 12 ES proti Španělsku, s tvrzením, že Telefónica jednala v pověření španělské vlády, která vyžaduje svrchovanou moc nad Gibraltarem.

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí řadu údajných zjevných pochybení v posouzení obsažených v napadeném rozhodnutí. Podle žalobkyně Komise pochybila, když měla za to, že Telefónica není veřejný podnik nebo že požívá zvláštních práv ve smyslu článku 86 ES.

Žalobkyně dále tvrdí, že Španělsko svým jednáním porušilo ustanovení o číslování a přístupu obsažená ve směrniciích 90/388⁽¹⁾, 97/33⁽²⁾, 2002/21⁽³⁾ a 2002/77⁽⁴⁾. Má též za to, že proti Španělsku je možno vznést žalobu pro porušení povinnosti podle článku 86 ES, ať již opatření, která Španělsko přijalo, aby zabránilo Telefónice v uznání Mezinárodního volacího kódu Gibraltar, měla obecnou platnost, či nikoliv.

Žalobkyně také předkládá řadu procedurálních a administrativních důvodů pro zrušení, které v dané souvislosti poukazují na porušení oprávněného očekávání žalobkyně, které údajně vyplynulo z dopisu zasláního dne 7. června 2000 třemi členy Komise Španělsku a Spojenému království, ve kterém jsou tyto dvě země žádány, mimo jiné, aby našly řešení stížnosti na číslování. Žalobkyně dále uvádí, v souvislosti s tímto žalobním důvodem, že Komise nejednala nestranně a že porušila zásadu, která požaduje, aby rozhodla v přiměřeně lhůtě.

⁽¹⁾ Směrnice Komise 90/388/EHS ze dne 28. června 1990 o hospodářské soutěži na trhu telekomunikačních služeb, Úřední věstník L 192, 24.7.1990, s. 10-16.

⁽²⁾ Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 97/33/ES ze dne 30. června 1997 o propojení v odvětví telekomunikací s cílem zajistit univerzální službu a interoperabilitu uplatněním zásad otevřeného přístupu k síti (ONP), Úřední věstník L 199, 26.7.1997, s. 32-52.

⁽³⁾ Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice), Úřední věstník L 108, 24.4.2002, s. 33-50.

⁽⁴⁾ Směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací (Text s významem pro EHP), Úřední věstník L 249, 17.9.2002, s. 21-26.

Žaloba podaná dne 12. září 2004 Ericem Mathiasem Friesem Guggenheimem proti Evropskému středisku pro rozvoj odborného vzdělávání (CEDEFOP)

(Věc T-373/04)

(2004/C 284/49)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 12. září 2004 žaloba podaná proti Evropskému středisku pro rozvoj odborného vzdělávání (CEDEFOP) Ericem Mathiasem Friesem Guggenheimem, s bydlištěm v Soluni (Řecko), zastoupeným Marc-Albertem Lucasem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- konstatoval protiprávnost rozhodnutí ředitele Střediska pro zlepšení koordinace a efektivitu v CEDEFOP (A4) ze dne 17. prosince 2003 v tom rozsahu, že neuvádí výzvu ke kandidatuře na zaměstnání „Head of Area“ ani výběrové řízení pro kandidáty na tato zaměstnání;
- zrušil rozhodnutí ze dne 28. ledna 2004 ředitele CEDEFOP o jmenování jistých osob za „Head of Area“ nebo „Acting Head of Area“;
- bude-li třeba, zrušil rozhodnutí odvolací komise CEDEFOP (A17) ze dne 1. června o zamítnutí jeho správní stížnosti ze dne 6. května 2004 proti předcházejícím napadeným rozhodnutím;
- uložil CEDEFOP náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, dočasný zaměstnanec CEDEFOP, brojí proti rozhodnutím ředitele CEDEFOP ze dne 28. ledna 2004 o jmenování jistých osob za „Head of Area“ nebo „Acting Head of Area“.

Žalobce se dovolává porušení čl. 7 odstavců 1 a 2 služebního řádu a čl. 10 prvního pododstavce pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství v tom, že zaměstnanci Střediska jmenovaní za „Head of Area“ byli přiděleni do nových funkcí na vysoké úrovni vyžadujících specifickou kvalifikaci bez srovnávací zkoušky jejich kvalifikace s kvalifikací ostatních úředníků nebo zaměstnanců Střediska.

Na podporu tohoto žalobního důvodu žalobce uplatňuje, že výzva ke kandidatuře a výběr kandidátů na jisté funkce může být proveden nejen na základě článků 4, 29 a 45 služebního

řádu, pokud se jedná o obsazení volných míst převedením, ale také na základě zájmu služby, kterému článek 7 služebního řádu podřizuje opatření o přeřazení.

Žaloba podaná dne 20. září 2004 Spolkovou republikou Německo proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-374/04)

(2004/C 284/50)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 20. září 2004 žaloba podaná Spolkovou republikou Německo, zastoupenou Klausem-Dieterem Quassowskim a Annette Tiemann ve spolupráci s Dieterem Sellnerem a Ulrichem Karpensteinem, advokáty, proti Komisi Evropských společenství.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- prohlásil článek 1 rozhodnutí Komise ze dne 7.7.2004 (K(2004) 2515/2 konečné) za neplatný;
- prohlásil článek 2 tohoto rozhodnutí v té části za neplatný, ve které v písmenu a) až c) ukládá Spolkové republice Německo upustit od provedení a oznámení určitých změn národního alokačního plánu;
- uložil Komisi nahradit náklady řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadené rozhodnutí se týká národního alokačního plánu pro přidělování povolenek na emise skleníkových plynů, který byl dle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES oznámen Německem. V tomto rozhodnutí vznáší Komise námitky proti dodatečné opravě povolenek na emise skleníkových plynů upravené v německém národním alokačním plánu (tzv. „Ex-post-Anpassungen nach unten“ (úpravy ex post směrem dolů)). Podle názoru Komise je proto tento plán neslučitelný s přílohou III směrnice 2003/87/ES⁽¹⁾.

Žalobkyně k odůvodnění svojí žaloby uplatňuje, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 9, odst. 3 směrnice 2003/87 ve spojení s její přílohou III. Příloha III nezakazuje členským státům pomocí úprav ex post zabránit „Überallokation“ (nadměrné alokaci). Naopak směrnice 2003/87/ES vyžaduje, aby členské státy zrušily ta rozhodnutí o přidělení, která byla vydána na základě chybných údajů.

Napadené rozhodnutí porušuje také článek 176 SES, neboť Komise nemůže členským státům zabránit v tom, aby více přispívali na ochranu klimatu tím, že přidělené povolenky na emise budou odebrány tam, kde by nesplnily svůj účel.

Konečně Komise přehlédla, že noví účastníci na trhu nemohou být už proto „neoprávněně upřednostněni“, protože jsou předvídaní jen následně úpravou směrem dolů. V tomto ohledu obsahuje napadené rozhodnutí zjevnou chybu v odůvodnění.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13.10.2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

Žaloba podaná dne 17. září 2004 Polyelectrolyte Producers Group proti Radě Evropské Unie a Komisi Evropských společenství

(Věc T-376/04)

(2004/C 284/51)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 17. září 2004 žaloba podaná proti Radě Evropské Unie a Komisi Evropských společenství Polyelectrolyte Producers Group, se sídlem v Bruselu (Belgie), zastoupenou K. Van Maldegemem a C. Mereuem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- Nařídil zrušení rozhodnutí žalovaných povolit Norsku užívat přísnější limity koncentrace chemické látky akrylamid než se užívá ve Společenství, obsažené v rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 59/2004 ze dne 26. dubna 2004 (¹), kterým se mění příloha II (technická nařízení, standardy, zkoušky a certifikace) k dohodě o EHP, a zrušení postoje Společenství k přijetí tohoto rozhodnutí;
- Prohlásil protiprávnost a nepoužitelnost společného prohlášení Smíšeného výboru EHP k dohodě o EHP ze dne 26. března 1999 (²) – příloha II, kapitola XV – týkající se doložek o přezkumu v oblasti nebezpečných látek vůči žalobkyni, v rozsahu, v němž povoluje Norsku aplikovat limity koncentrace pro chemickou látku akrylamid, které jsou přísnější než ty, které se aplikují ve Společenství;
- Uložil žalovaným nahradit žalobkyni škodu v předběžné výši jednoho eura utrpěnou v důsledku přijetí napadených

aktů, jakož i veškerých příslušných úroků až do přesného výpočtu a určení přesné částky;

- Uložil žalovaným náhradu veškerých nákladů a výdajů v těchto řízeních.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně na podporu své žaloby uplatňuje, že při nedostatku nových předpisů Společenství zde neexistovala pravomoc přijmout napadená opatření na základě článku 102 Dohody o EHP. Žalobkyně má dále za to, že napadená opatření omezují volný pohyb zboží, a tím porušují články 1, 3 a 97 Dohody o EHP. Dále tvrdí, že porušují články 30 a 31 Směrnice 67/548 (³). Žalobkyně se též dovolává porušení základních zásad práva Společenství, jmenovitě zásady právní jistoty a legitimního očekávání, zásady proporcionality a zákazu diskriminace, jakož i podstatných procesních náležitostí, jmenovitě nezbytnosti konzultovat Evropský parlament a povinnosti uvést odůvodnění.

Ohledně žaloby na náhradu škody žalobkyně uplatňuje, že z důvodu napadených opatření utrpěla jak hmotnou škodu, a to tím, že bylo nutné označovat polyakrylamidy prodávané v Norsku přísnějšími etiketami a upozorněními na nebezpečí, což přivodilo dodatečné náklady, tak i nehmotnou škodu, neboť norská opatření, jež žalované povolily, vrhla podle názoru žalobkyně špatné světlo na klasifikaci polyakrylamidů užívanou mimo norské území.

(¹) Úř. věst. L 277, s. 30.

(²) Úř. věst. C 185, s. 6.

(³) Směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sblížení právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek Úř. věst., anglické zvláštní vydání: série I, kapitola 1967, s. 234.

Žaloba podaná dne 16. září 2004 Bartem Nijsem proti Účetnímu dvoru Evropských společenství

(Věc T-377/04)

(2004/C 284/52)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 16. září 2004 žaloba podaná proti Účetnímu dvoru Evropských společenství Bartem Nijsem, s bydlištěm v Bereldange (Lucembursko), zastoupeným Fränkern Rollingem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Účetního dvora přijaté v období pro účely služebního povýšení 2003 o tom, že žalobce nebude služebně povýšen do třídy překladatel revizor (v roce 2003: LA 5).

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce na podporu své žaloby tvrdí, že v předmětném období pro účely služebního povýšení žalovaný srovnával přihlášky, aniž by vzal úvahu všechny skutečnosti, které mohou být určující pro jeho rozhodnutí, nebyl při posuzování nestranný, nepočínal si v souladu se zásadou rovnosti, nedbal na služební zájem a vycházel z informací, jež nelze srovnávat, pocházejících údajně od jediného revizora, jehož odborné schopnosti žalobce zpochybňuje.

Žaloba podaná dne 17. září 2004 J. proti Komisi Evropských společností

(Věc T-379/04)

(2004/C 284/53)

(Jednací jazyk: itaština)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 17. září 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společností J., zastoupenou Carlem Fortem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 10. června 2004, kterým byly zamítnuty stížnosti podané žalobkyní proti rozhodnutím téhož orgánu ze dne 31. října 2003, kterým jí nebyl uznán příspěvek za práci v zahraničí, a ze dne 10. prosince 2003, kterým jí nebyl přiznán příspěvek na zařízení, a o jejichž navrácení bylo požádáno, neboť čl. 4 odst. 1 písm. a) poslední věta druhé odrážky přílohy VII a čl. 5 odst. 1 přílohy VII, jakož i článek 85 služebního řádu úředníků Evropských společností nebyly uznány použitelnými;
- zrušil uvedená rozhodnutí téhož orgánu ze dne 31. října 2003 a ze dne 10. prosince 2003;
- uložil přijetí veškerých opatření k navrácení práv žalobkyni, včetně zaplacení úroků z prodlení;

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, která byla před přijetím místa dočasného zaměstnance v Komisi u generálního ředitelství pro výzkum zaměstnána jako výzkumný pracovník Consiglio Nazionale di Ricerca (Národní rada pro výzkum) (CNR) se sídlem v Bruselu, napadá odmítnutí žalované přiznat jí příspěvky za práci v zahraničí a na zařízení.

Postoj žalované spočívá v domněnce, podle které nemůže být CNR považována za součást veřejné správy a podle které je třeba její činnosti vyloučit z okruhu činností italského státu, jehož vůli nevykonává a přímé zájmy nezastupuje.

Na podporu svých tvrzení žalobkyně především uplatňuje nesprávné použití čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé odrážky a čl. 5 odst. 1 přílohy VII služebního řádu a tvrdí, že z důvodu jejího postavení italského státního úředníka by jí měly být přiznány příspěvky, které jí byly odepřeny. Belgické ministerstvo zahraničních věcí toto postavení žalobkyni přiznalo tím, že jí předalo „Carte d'identité spéciale“ s uvedením „Fonctionnaire italienne en mission officielle en Belgique“.

V tomto ohledu je třeba upřesnit, že CNR je právní osobou veřejného práva, jíž italský právní řád svěřuje oblast pravomoci (spadající do ústřední moci), hmotné prostředky a organizační strukturu, jež je tvořena právě úředníky veřejné správy a pravidly, která se na ně používají.

Žalobkyně rovněž uplatňuje porušení článku 85 služebního řádu.

Žaloba podaná dne 20. září 2004 Gregoriem Valerem Jordanou proti Komisi Evropských společností

(Věc T-385/04)

(2004/C 284/54)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 20. září 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společností Gregoriem Valerem Jordanou, s bydlištěm v Bruselu, zastoupeným Massimem Merolou a Isabelle van Schendel, advokáty.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí generálního ředitele právní služby přidělit mu jediný přednostní bod pro účely služebního povýšení za hodnotící období 2003, jak to vyplývá z informačního systému Sysper 2;
- zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování přidělit mu celkový počet 20 bodů pro účely služebního povýšení za hodnotící období 2003, jak to vyplývá z informačního systému Sysper 2, zrušil seznam zásluh úředníků v platové třídě A 5 za období 2003 sestavený výbory pro služební povýšení, zveřejněný v Úředních informacích č. 69-2003 ze dne 13. listopadu 2003, seznam úředníků povýšených do platové třídy A4 za období 2003, zveřejněný v Úředních informacích č. 73-2003 ze dne 27. listopadu 2003 a dále rozhodnutí nezapsat jeho jméno do uvedených seznamů,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Žalobce v projednávané věci napadá přidělení jediného přednostního bodu v souvislosti s hodnotícím obdobím 2003, jakož i odmítnutí orgánu oprávněného ke jmenování povýšit ho v témže období do platové třídy A4.

Na podporu svých nároků žalobce především uplatňuje, že článek 45 Služebního řádu vyžaduje, aby zásluhy byly určujícím kritériem pro přidělení přednostních bodů generálním ředitelstvím a pro služební povýšení. Nicméně v systému zpochybněném v projednávaném případě se služební povýšení určují přidělením přednostních bodů na základě návrhu každého generálního ředitelství nebo výboru pro služební povýšení, aniž by bylo provedeno srovnání zásluh všech úředníků, u kterých připadá do úvahy povýšení v rámci jednotlivých platových tříd. V důsledku toho články 6, 8 a 10 rozhodnutí Komise ze dne 26. dubna 2002 o obecných prováděcích ustanoveních k použití článku 45 Služebního řádu porušují článek 45 Služebního řádu. Navíc tím, že je každému generálnímu ředitelství přidělena jednotná kvóta bodů na úředníka, tato pravidla znemožňují orgánu oprávněnému ke jmenování v provedení tohoto srovnání.

Žalobce v tomto ohledu upřesňuje, že napadená rozhodnutí jsou výsledkem kritérií, která zavedla Právní služba pro přidělování přednostních bodů a na základě kterých se tyto body přidělují přednostně úředníkům, kteří mají v platové třídě nejvyšší počet odsloužených let, nezávisle na jejich zásluhách. Takový přístup je zneužitím pravomoci, protože směřuje k dosažení vyššího počtu služebních povýšení a k přípravě povýšení pro následující roky, tedy jiného cíle, než je ten, který sleduje Služební řád, a kterým je odměňovat zásluhy.

Žalobce se navíc dovolává dvou nedostatků řízení v tom, že dotčené přidělení přednostních bodů bylo rozhodnuto bez návrhu ředitelství Právní služby a při porušení povinnosti odůvodnění.

Žalobce také uplatňuje porušení zásady nároku na služební postup, jakož i protiprávnost článků 9, 12 odst. 3 a článku 13 rozhodnutí o obecných prováděcích ustanoveních k použití článku 45 Služebního řádu.

Žaloba podaná dne 27. září 2004 Eridania Sadam S.p.A. a dalšími proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-386/04)

(2004/C 284/55)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 27. září 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Eridania Sadam S.p.A. a dalšími zastoupenou Gualtierem Pittalisem, Ivanem Vigliottim, Gianem Michele Robertim, Paolem Ziottim a Alessandrou Franchi, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil čl. 1 písm. d) nařízení Komise (ES) č. 1216/2004 ze dne 30. června 2004, kterým se stanoví pro hospodářský rok 2004/2005 odvozená intervenční cena pro bílý cukr pro všechny oblasti Itálie;
- podpůrně určil na základě článku 241 ES, že článek 2 nařízení Rady (ES) č. 1260/2001 je protiprávní a nepoužitelný v míře, ve které nepovoluje Komisi vzít v úvahu existenci dovozů s nulovým clem a dovozů bez stanovení kvót pro účely stanovení odvozené intervenční ceny;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou společnosti Eridania Sadam S.p.A., Italia Zuccheri S.p.A., Zuccherificio del Molise S.p.A., Cooperativa Produttori Bieticoli a r.l. (CO.PRO.B) a Società Fondiaria Romagnola S.p.A. (SFIR) napadají na základě čl. 230 čtvrtého pododstavce Smlouvy o ES nařízení Komise (ES) č. 1216/2004 ze dne 30. června 2004, kterým se stanoví pro hospodářský rok 2004/2005 odvozená intervenční cena pro bílý cukr.

Na podporu svých tvrzení žalobkyně uplatňují následující žalobní důvody.

Zprvce žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení je z různých hledisek v rozporu se základní právní úpravou stanovenou Radou v nařízení (ES) č. 1260/2001 ze dne 19. června 2001. Zejména tvrdí, že napadené nařízení nesprávně posuzuje Itálii jako „deficitní oblast“, co se týče zásobování cukrem, a v důsledku toho na ní používá režim odvozených cen (tzv. „regionalizace“).

Tato kvalifikace, která je podle žalobkyně založená na nesprávné analýze hospodářské situace, jim způsobuje újmu, neboť zavedení odvozených cen má za následek zvýšení nákladů produkce pro podniky cukrovarnického průmyslu působící na italském území. Podle žalobkyně Komise nevzala pro účely výpočtu italského vnitřního zásobování zejména v úvahu množství bílého cukru dovezená s nulovým clem z balkánských států, tedy dovozy, které podstatně mění podmínky fungování společné organizace trhu tím, že mají za následek výrazné nerovnováhy, které se zvětšují použitím regionalizace na italský trh.

Žalobkyně mají tudíž za to, že čl. 1 písm. d) napadeného nařízení trpí vadou, pokud jde o jeho podmínky používání, a že je ve svých účincích v rozporu se zásadami Společenství, na kterých je založena společná zemědělská politika, a pravidly, kterými se řídí společná organizace trhu s cukrem, jakož i zásadami proporcionality a zákazu diskriminace.

V případě, že by Soud nevyhověl žalobním důvodům s ohledem na napadené nařízení, žalobkyně podpůrně navrhuje, aby Soud incidenčně určil, že článek 2 nařízení č. 1260/2001 je protiprávní a nepoužitelný v míře, ve které povoluje Komisi nevzít v úvahu dopad dovozů s nulovým clem a dovozů bez stanovení kvót pro účely stanovení odvozené intervenční ceny.

Žaloba podaná dne 28. září 2004 Habibem Kachakil Amarem proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM)

(Věc T-388/04)

(2004/C 284/56)

(Jazyk, ve kterém byla sepsána žaloba: španělština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 28. září 2004 žaloba směřující proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM) podaná Habibem Kachakil Amarem, s bydlištěm ve Valencii (Španělsko), zastoupeným Juanem Carlos Hederem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil napadené rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 20. července 2004, vydané ve věci R 175/2004-1, a
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlášená ochranná známka Společenství: **Obrazová ochranná známka tvořená silnou černou podélnou čarou zakončenou do trojúhelníku – přihláška č. 3 235 157 pro výrobky třídy 25 (oděvy, obuv, kloboučnické zboží, zvláště sportovní obuv)**

Rozhodnutí průzkumového referenta: **Zamítnutí přihlášky z důvodu posouzení ochranné známky jako splňující absolutní důvody pro zamítnutí zápisu podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství**

Rozhodnutí odvolacího senátu: **Zamítnutí odvolání**

Žalobní důvody: **Nesprávné použití čl. 7 odst. 1 písm. b) a odst. 3 výše uvedeného nařízení, jakož i porušení práva na obhajobu a zásady ochrany legitimního očekávání**

Žaloba podaná dne 24. září 2004 Salvatorem Gagliardim proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-392/04)

(2004/C 284/57)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 24. září 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) Salvatorem Gagliardim, majitelem jednočlenné společnosti vedené pod jeho vlastním jménem, zastoupeným Alexem Schmittem, prof. Paolem Biavatim a Sandrem Coronou, advokáty.

Společnost Norma Lebensmittelfialbetrieb GmbH & Co. KG byla rovněž účastníkem řízení před odvolacím senátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí inter partes čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 15. června 2004 (ve věci R 0154/2002-4);
- uložil podle článku 87 jednacího řádu účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný (a sice OHIM, pokud jde o jeho odpovědnost, například pro vadu ultra petitem) náhradu nákladů řízení.

*Žalobní důvody a hlavní argumenty***Výmaz věci T-224/02 ⁽¹⁾**

Přihlašovatel ochranné známky Společenství:	Žalobce.
Dotčená ochranná známka Společenství:	Obrazová ochranná známka „MANU“ – Přihláška č. 1.021.690, žádost o zápis několika výrobků tříd 18, 24 a 25.
Majitel ochranné známky nebo označení, namítaných v námitkovém řízení:	Společnost Norma Lebensmittel-fabrik GmbH & Co. KG.
Namítaná ochranná známka nebo označení:	Německá slovní ochranná známka „MANOU“ pro výrobky třídy 25 (oděvy, obuv, kloboučnické zboží).
Rozhodnutí námitkového oddělení:	Zamítnutí námitek.
Rozhodnutí odvolacího senátu:	Vyhovění odvolání a zamítnutí přihlášky.
Dovolávané žalobní důvody:	Nesprávné použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství. Žalobce se rovněž dovolává toho, že napadené rozhodnutí trpí vadou ultra petitum, neboť jím byla zamítnuta přihláška ochranné známky pro třídy 18 a 24, které nebyly předmětem námítky, a rovněž pro další výrobky třídy 25, jiné než oděvy, přestože pouze výrobky třídy 25 byly předmětem námítky.

(2004/C 284/58)

(Jednací jazyk: francouzština)

Usnesením ze dne 16. září 2004 Soud prvního stupně Evropských společenství (první senát) rozhodl o výmazu věci T-224/02, Miguel Forcat Icardo proti Komisi Evropských společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 247, 12.10.2002.

Výmaz věci T- 306/02 ⁽¹⁾

(2004/C 284/59)

(Jednací jazyk: francouzština)

Usnesením ze dne 7. září 2004 Soud prvního stupně Evropských společenství (první senát) rozhodl o výmazu věci T-306/02, Renaud Denuit proti Komisi Evropských společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 323, 21.12.2002.

III

(Oznámení)

(2004/C 284/60)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 273, 6.11.2004

Dřívější publikace

Úř. věst. C 262, 23.10.2004

Úř. věst. C 251, 9.10.2004

Úř. věst. C 239, 25.9.2004

Úř. věst. C 228, 11.9.2004

Úř. věst. C 217, 28.8.2004

Úř. věst. C 201, 7.8.2004

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
